ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 35*) KATOWICE, DNIA 31 GRUDNIA **1947**

Poz. TREŚĆ Str.

*) Ostatni w roku bieżącym.

DZIAŁ URZĘDOWY

460.

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

w sprawie mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawodawstwa z zakresu opieki społecznej.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 65, poz. 389 z dnia 28 października 1947 r.)

Na postawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozciąga się moc obowiązującą następujących ustaw i rozporządzeń:

1) ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 726) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 56, poz. 576, z 1932 r. Nr 94, poz. 808 i z 1934 r. Nr 110, poz. 976);

2) §§ 1, 5, 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej, oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 576);

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o rozgraniczeniu obowiązków opiekuńczych związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 232);

4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o budowie i utrzymaniu wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 56);

5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 823);

6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267);

7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 354) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 359).

Art. 2. 1. Do środków zaspakajania niezbędnych potrzeb życiowych, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 726), należy również zapewnienie opieki lekarskiej włącznie z opieką w zakładach leczniczych.

2. Przepisy dotyczące ponoszenia i trybu dochodzenia kosztów opieki mają analogiczne zastosowanie w sprawach kosztów opieki lekarskiej, przewidzianej w ust. 1 niniejszego artykułu.

Art. 3. Uchyla się moc obowiązującą wszystkich przepisów prawa obcego i dzielnicowego, dotyczących spraw, objętych niniejszym dekretem, a w szczególności:

1) ustawę z dnia 30 maja 1908 r. o siedzibie uzasadniającej wsparcie (Dz. U. Rzeszy str. 381—396);

2) ustawę z dnia 8 marca 1871 r. w sprawie wykonania ustawy o siedzibie uzasadniającej wsparcie (Zb. u. prusk. str. 130) w brzmieniu ustawy z dnia 11 lipca 1891 r. (Zb. u. prusk. str. 300) i z dnia 23 lipca 1912 r. (Zb. u. prusk. str 195);

3) ustawę z dnia 25 lipca 1924 r. o zawieszeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej w województwach poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 716);

4) §§ 2 — 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej, oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 576);

5) ustawę z dnia 29 marca 1926 r. o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich w szpitalach na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 214).

Art. 4. Pozostaje w mocy ustawa z dnia 6 maja 1920 r. w sprawie publicznej opieki nad kalekami (Zb. u. prusk. str. 280) oraz wszystkie przepisy wykonawcze do tej ustawy.

Ustawa śląska z dnia 28 czerwca 1939 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. Ust. Śl. Nr 22 poz. 53) pozostaje w mocy w odniesieniu do osób nieletnich do lat 17.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej
Tadeusz Kochanowicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Adm. Publ.: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
w/z Minister Zdrowia: Bogusław Kożusznik
w/z Minister Oświaty: Eugenia Krassowska

461.

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o ustalaniu treści sporządzonych za granicą aktów stanu cywilnego (metryk) obywateli polskich.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 65, poz. 392, z dnia 28 października 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Jeżeli akt (metryka) urodzenia, małżeństwa lub zejścia obywatela polskiego został sporządzony w księdze stanu cywilnego (metrykalnej), prowadzonej w miejscowości, położonej poza granicami Państwa, a uzyskanie wypisu jest niemożliwe lub związane z poważnymi trudnościami, w szczególności ze znaczną zwłoką, ustalenie treści aktu może nastąpić w trybie postępowania sądowego.

Art. 2. Postępowanie z wniosków o ustalenie treści aktów stanu cywilnego odbywa się według przepisów kodeksu postępowania niespornego, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 3. Sądem właściwym do przeprowadzenia postępowania o ustalenie treści aktów (metryk) urodzeń i zgonów jest sąd grodzki, a jeżeli chodzi o ustalenie treści aktów (metryk) małżeństwa — sąd okręgowy miejsca zamieszkania wnioskodawcy lub siedziby władzy. W braku wyżej wskazanych podstaw właściwości miejscowej, sądem właściwym jest sąd, w którego okręgu ma siedzibę Sąd Najwyższy.

Art. 4. Sąd wszczyna postępowanie na wniosek:

1) osoby, której urodzenia lub małżeństwa akt dotyczy,

2) osoby, dla której akt jest potrzebny celem wylegitymowania jej praw jako spadkobiercy lub zapisobiercy,

3) okręgowej władzy nadzorczej nad urzędami stanu cywilnego, Prokuratorii Generalnej R. P. lub prokuratora sądu okręgowego.

Art. 5. Wniosek o ustalenie treści aktu winien wskazywać istotną treść tegoż (art. 7) oraz powołanie dowodów na poparcie wniosku.

Art. 6. Sąd ustala treść aktu na podstawie dokumentów lub zeznań świadków. W braku tych dowodów w drodze wyjątku sąd może ustalić treść aktu na podstawie zeznań uczestników postępowania.

Art. 7. 1. Postanowienie sądu uwzględniające wniosek o ustalenie treści aktu winno zawierać jego istotną treść.

2. Za istotną treść aktu uważa się:
1) datę i miejsce sporządzenia aktu,
2) oznaczenie władzy, która akt sporządziła, a nadto
3) a) w akcie (metryce) urodzenia: imię i nazwisko, płeć, imiona rodziców, miejsce i datę urodzenia, a w miarę możności nazwisko rodowe matki,
b) w akcie (metryce) małżeństwa: imię i nazwisko, imiona rodziców, stan cywilny, wiek i miejsce urodzenia każdego z małżonków oraz miejsce i datę zawarcia małżeństwa, a w miarę możności nazwisko rodowe matki każdego z małżonków,
c) w akcie (metryce) zejścia: imię i nazwisko, wiek, stan cywilny, miejsce i datę zgonu, imiona rodziców, a w miarę możności nazwisko rodowe matki zmarłego.

3. Sąd ustala w miarę możności wszystkie elementy stanu cywilnego, przewidziane dla poszczególnych rodzajów aktów stanu cywilnego przez prawo o aktach stanu cywilnego (art. 61, 76 i 86).

Art. 8. Jeżeli pierwotny akt, którego treść sąd ustala, zawierał zmiany lub sprostowania, należy ustalić treść pierwotną z przytoczeniem późniejszej zmiany lub sprostowania.

Art. 9. W przypadku niemożności ustalenia istotnej treści aktu wniosek ulega oddaleniu.

Art. 10. 1. Nie jest dopuszczalne ustalenie treści aktu (metryki) małżeństwa w przypadku, gdy związek stron stwierdzony tym aktem nie może być uznany w Polsce jako małżeństwo.

2. Wniosek o ustalenie treści aktu, o którym mowa w ust. 1, ulega oddaleniu.

Art. 11. 1. Sąd przesyła z urzędu odpis postanowienia o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego (metryki) do urzędu stanu cywilnego, wyznaczonego w tym celu przez Ministra Administracji Publicznej.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się do odrębnej księgi stanu cywilnego, z której urząd stanu cywilnego wydaje wypisy na zasadach ogólnych prawa o aktach stanu cywilnego (art. 37—40).

3. Sąd, który wydał postanowienie o ustaleniu treści aktu stanu cywilnego, nie wydaje dalszych odpisów postanowienia poza przesłanym z urzędu, celem wpisania do ksiąg stanu cywilnego.

Art. 12. 1. W przypadku ujawnienia wypisu aktu stanu cywilnego, którego treść została ustalona w trybie niniejszego dekretu, jeśli pomiędzy treścią wypisu a treścią postanowienia sądu istnieje rozbieżność, sąd, który wydał postanowienie, bądź z urzędu, bądź na wniosek zainteresowanego, urzędnika stanu cywilnego lub okręgowej władzy nadzorczej nad urzędami stanu cywilnego, Prokuratorii Generalnej R. P. albo prokuratora sądu okręgowego, sprostuje treść swego postanowienia. Sąd w miarę potrzeby przeprowadzi postępowanie wyjaśniające.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy postanowienie sądu stwierdza zdarzenie nieprawdziwe.

3. O sprostowaniu postanowienia sąd zawiadamia urząd stanu cywilnego (art. 11 ust. 1) celem umieszczenia wzmianki dodatkowej na marginesie wpisanego postanowienia.

Art. 13. Złożenie przez uczestnika postępowania fałszywego zeznania celem ustalenia treści aktu stanu cywilnego w trybie niniejszego dekretu pociąga za sobą odpowiedzialność karną, przewidzianą w art. 140 kodeksu karnego.

Art. 14. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do ustalenia treści aktu zejścia osoby, która nie posiadała obywatelstwa polskiego, jeśli wnioskodawca (art. 4 pkt 1 i 2) posiada to obywatelstwo.

Art. 15. W przepisach o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 70, poz. 382) dodaje się w art. 70 następujący nowy punkt 9):

„9) od wniosku o ustalenie treści aktu stanu cywilnego (metryki) sporządzonego za granicą . . . 100 zł".

Art. 16. Przepisy dekretu niniejszego mają zastosowanie do spraw toczących się przed sądami powszechnymi w trybie art. 33 ust. 3 prawa o aktach stanu cywilnego w związku z art. XVI przepisów wprowadzających to prawo w przedmiocie odtworzenia aktów stanu cywilnego, sporządzonych na obszarach, które z mocy umowy z dnia 16 sierpnia 1945 r. o polsko-radzieckiej granicy państwowej (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 35, poz. 167) znalazły się w granicach Z. S. R. R., o ile w sprawach tych nie zapadło orzeczenie sądu pierwszej instancji odtwarzające treść aktu stanu cywilnego.

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Spraw Zagranicznych.

Art. 18. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Wnioski o ustalenie treści aktów stanu cywilnego (metryk), zgłoszone po dniu 31 grudnia 1952 r. nie podlegają rozpoznaniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Min. Adm. Publ.: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Spraw Zagranicznych: Zygmunt Modzelewski

462.
DEKRET
z dnia 22 października 1947 r.
o częściowej zmianie prawa górniczego.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 383, z dnia 28 października 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Ust. 5 art. 99 prawa górniczego z dnia 29 listopada 1930 r. wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654, z 1938 r. Nr 91, poz. 627, z 1946 r. Nr 2, poz. 15 i z 1947 r. Nr 24, poz 93) otrzymuje następujące brzmienie:

„(5) Właściciel pola górniczego nie odpowiada za szkody, które powstały we własności gruntowej i jej przynależnościach wskutek robót górniczych (ust. 1), jeżeli własność nieruchomości po dniu 22 lipca 1944 r. została przez Państwo przeniesiona na rzecz osób trzecich. Właścicielom tych nieruchomości, jeżeli zgłoszą wniosek do dnia 30 czerwca 1948 r. będą oddane w drodze zamiany z państwowych nieruchomości ziemskich inne działki odpowiedniej wartości, położone poza obrębem pól górniczych.

Z chwilą przeniesienia własności przechodzą na nieruchomość oddaną przez Państwo prawa i ograniczenia obciążające nieruchomość położoną w obrębie pola górniczego, chyba że stałyby się one wskutek przeniesienia bezprzedmiotowe.

Jeżeli wartość nieruchomości oddanej przez Państwo przekracza wartość nieruchomości położonej w obrębie pola górniczego, nadwyżka wartości zabezpieczona będzie na rzecz Skarbu Państwa na nieruchomości oddanej w zamian z pierwszeństwem przed wszystkimi innymi obciążeniami.

Szczegółowe przepisy o przeprowadzaniu zamiany i o dokonywaniu w księgach hipotecznych (gruntowych, wieczystych) wpisów związanych z zamianą wydadzą w drodze rozporządzenia Ministrowie: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Rolnictwa i Ref. Roln.: Jan Dąb-Kocioł
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

463.
DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r.

(Przedruk z Dz. Ust. R. R. Nr 65, poz. 376, z dnia 28 października 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W art. 17 dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 27 marca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 131) — § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli do dnia 31 marca 1948 r. nie zostanie wniesiony akt oskarżenia, prokurator przywróci wolność osobie osadzonej w miejscu odosobnienia.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski
Minister Bezpiecz. Publ.: Stanisław Radkiewicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Adm. Publ.: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

464.
DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o zmianie ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o ulgach inwestycyjnych.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 65, poz. 377, z dnia 28 października 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 221) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Ulgi, określone w art. 2, stosuje się do inwestycyj, wymienionych w art. 3 pkt 4, jeżeli zostaną dokonane i zgłoszone właściwemu urzędowi skarbowemu w terminie do dnia 31 grudnia 1947 r., a do pozostałych inwestycyj, jeżeli zostaną dokonane i zgłoszone w terminie do dnia 30 czerwca 1948 r.

2. Jeżeli całkowite zużycie sum nie może nastąpić na cele określone w art. 3 pkt. 1), 2) i 5) w terminie do dnia 30 czerwca 1948 r., inwestycje będą korzystały z ulgi, jeżeli całkowita suma tych inwestycyj zostanie w powyższym terminie zgłoszona właściwemu urzędowi skarbowemu (rewizyjnemu), a zużyta do dnia 31 grudnia 1948 r.; termin ten może być przedłużony rozporządzeniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i Odbudowy".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Odbudowy.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1947 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Przemysłu i Handlu: Hilary Minc
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski

465.
DEKRET

z dnia 28 października 1947 r.

o mleczarstwie

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 416 z dnia 31 października 1947 r.).

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Przepisy dekretu niniejszego dotyczą: wszelkich zakładów mleczarskich, a w szczególności głównych zakładów mleczarskich, jak mleczarni, maślarni, serowni, kazeiniarni oraz pomocniczych zakładów mleczarskich, jak śmietańczarni i zlewni oraz obrotu mlekiem i jego przetworami.

2. Zakładem mleczarskim w rozumieniu niniejszego dekretu jest zakład odbierający lub przerabiający mleko i jego przetwory na produkty spożywczo-nabiałowe.

3. Minister Przemysłu i Handlu może w drodze rozporządzeń w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych wyłączyć w całości lub częściowo spod działania niniejszego dekretu zakłady mleczarskie na określonym terenie, na oznaczony okres czasu.

Art. 2. 1. Minister Przemysłu i Handlu ustala w drodze rozporządzeń wydanych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Aprowizacji:

1) teren działalności głównych zakładów mleczarskich,
2) zasady obliczania cen za dostarczone zakładom mleczarskim mleko w stosunku do jego jakości i zawartości tłuszczu,
3) sprawozdawczość zakładów mleczarskich, a w szczególności wykazy surowców oraz przerobu.

2. Minister Przemysłu i Handlu ustala w drodze rozporządzeń wymagania, jakim powinny odpowiadać:

1) pomieszczenia i urządzenia zakładów mleczarskich,
2) stosowane przez zakłady mleczarskie metody techniczne wytwarzania poszczególnych rodzajów przetworów mleczarskich,
3) surowce przeznaczone do przetwórstwa.

3. Nadto Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w drodze rozporządzenia wymaga-

nia, jakim powinno odpowiadać zawodowe przygotowanie technicznych kierowników zakładów mleczarskich oraz warunki i tryb ich zatwierdzania.

Art. 3. 1. Dla wykonania czynności, przewidzianych w niniejszym dekrecie, tworzy się Inspektoraty Mleczarskie przy władzach lub instytucjach określonych przez Ministra Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzenia, które jednocześnie ustali zakres działania, organizację, uprawnienia oraz tryb pobierania opłat.

2. Za czynności związane z działalnością Inspektoratów Mleczarskich Minister Przemysłu i Handlu ustali specjalne opłaty.

Art. 4. 1. Minister Przemysłu i Handlu ustala tryb i sposób prowadzenia rejestrów mleczarskich.

2. Przed uruchomieniem zakład mleczarski winien być zarejestrowany w Inspektoracie Mleczarskim, który wpisze zakład do rejestru, jeżeli odpowiada on wymaganiom określonym w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt. 1 i ust. 3.

Art. 5. 1. Właściciele zakładów mleczarskich, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu, jeżeli zamierzają prowadzić je nadal, powinni w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 2 wystąpić do właściwego Inspektoratu Mleczarskiego o zarejestrowanie zakładu lub, jeżeli tego nie uczynią, zamknąć zakład w tym terminie.

2. Inspektorat Mleczarski zarejestruje zakład określony w ust. 1, jeżeli jest on urządzony zgodnie z wymaganiami ustalonymi na podstawie art. 2 ust. 2.

3. Jeżeli zakład mleczarski nie jest urządzony zgodnie z wymaganiami ustalonymi na podstawie art. 2, Inspektorat Mleczarski zarejestruje go wyznaczając termin dostosowania do tych wymagań, pod rygorem wykreślenia zakładu z rejestru.

4. Przed powzięciem decyzji o wykreśleniu z rejestru zakładów mleczarskich, które korzystają z kredytu na cele inwestycyjne, Inspektoraty Mleczarskie zasięgną opinii instytucji wierzycielskiej.

Art. 6. Jeżeli zakład mleczarski zostanie unieruchomiony i pomimo wezwania Inspektoratu Mleczarskiego nie zostanie uruchomiony w oznaczonym terminie lub jeżeli zakład jest prowadzony niezgodnie z przepisami dekretu niniejszego oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, Inspektorat Mleczarski może wykreślić zakład z rejestru.

Art. 7. Zakłady Mleczarskie, którym odmówiono zarejestrowania z powodu niezgodności urządzeń zakładu z wymaganiami ustalonymi na podstawie art. 2, oraz zakłady, które zostały wykreślone z rejestru, powinny ulec zlikwidowaniu w ciągu trzech miesięcy od daty doręczenia orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancji. O odmowie rejestracji lub wykreśleniu z rejestru Inspektorat Mleczarski powiadomi ludność danej miejscowości w sposób w tejże miejscowości przyjęty.

Art. 8. 1. Nadzór nad zakładami mleczarskimi w zakresie ustalonym w dekrecie niniejszym sprawuje Minister Przemysłu i Handlu za pośrednictwem Inspektoratów Mleczarskich.

2. Przy wykonywaniu nadzoru Inspektoraty Mleczarskie mają prawo:

1) kontroli pomieszczeń zakładów,
2) przeglądania ksiąg handlowych, gospodarczych i innych dokumentów i zapisków oraz dokonywania z nich odpisów,
3) badania mleka i przetworów mleczarskich oraz bezpłatnego pobierania z nich próbek niezbędnych do przeprowadzenia kontroli w rozmiarach, które zostaną ustalone dla mleka i poszczególnych rodzajów przetworów mleczarskich przez Ministra Przemysłu i Handlu.

3. Kierownictwo zakładów mleczarskich obowiązane jest ułatwiać wykonywanie czynności nadzorczych.

4. Wiadomości uzyskane przy wykonywaniu nadzoru należy traktować jako tajemnicę handlową.

5. Nadzór nad przestrzeganiem wymagań, ustalonych na podstawie art. 2 w stosunku do zakładów mleczarskich prowadzonych przez szkoły publiczne, wykonują właściwe władze szkolne.

Art. 9. 1. Minister Przemysłu i Handlu ustala w drodze rozporządzeń: organizację przeprowadzania ocen przetworów mleczarskch, sposób badania i wielkość pobieranych próbek oraz rodzaj zakładów, których przetwory będą podlegały ocenom.

2. Zakłady mleczarskie, określone w rozporządzeniu wydanym stosownie do przepisu ust. 1, obowiązane są do bezpłatnego dostarczania organom oceniającym próbek przetworów mleczarskich.

Art. 10 1. Minister Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzeń:

1) ustala wymagania, jakim powinny odpowiadać poszczególne rodzaje przetworów mleczarskich, wywożonych za granicę, ustala podział tych przetworów na typy (standarty) oraz określa tryb zaliczania tych przetworów do ustalonych typów,
2) określa warunki wywozu za granicę, dotyczące w szczególności opakowania przetworów mleczarskich i znakowania, przechowywania oraz przewozu,
3) może uzależnić uprawnienia do wywożenia przetworów mleczarskich za granicę od wpisania zakładu mleczarskiego do odpowiedniego rejestru oraz może ustalić warunki rejestracji i zasady prowadzenia tych rejestrów.

2. Minister Przemysłu i Handlu w drodze zarządzeń wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustala miejsca odprawy celnej, miejsca kontroli oraz punkty graniczne dla wywozu poszczególnych rodzajów przetworów mleczarskich.

Art. 11. 1. Minister Przemysłu i Handlu może w drodze rozporządzeń ustalić, że do wywozu za granicę będą dopuszczone tylko przetwory z zakładów mleczarskich, odpowiadających pod względem pomieszczeń, urządzeń i rozmiarów wytwórczości wymaganiom szczególnym, określonym w rozporządzeniu.

2. W razie wydania rozporządzenia na podstawie poprzedzającego ustępu Inspektoraty Mleczarskie na wniosek właścicieli zakładów mleczarskich będą stwierdzały, czy zakłady te odpowiadają wymaganiom przewidzianym w rozporządzeniu, oraz będą prowadziły rejestry zakładów odpowiadających tym wymaganiom (zakłady mleczarskie wywozowe).

3. O wpisaniu zakładu do rejestru zakładów mleczarskich wywozowych lub wykreśleniu z rejestru Inspektoraty Mleczarskie zawiadomią właściciela zakładu i ogłoszą na jego koszt w Monitorze Polskim.

Art. 12. 1. Nadzór nad wykonaniem przepisów niniejszego dekretu oraz rozporządzeń i zarządzeń wydanych na jego podstawie o wywozie przetworów mleczarskich za granicę sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

2. Zasady wykonywania bezpośredniego nadzoru oraz organy wykonywujące czynności nadzoru określi w drodze rozporządzenia Minister Przemysłu i Handlu.

3. Organy wykonywujące czynności nadzoru mają prawo:

1) wykonywania czynności nadzorczych we wszelkich pomieszczeniach przedsiębiorstw wywozowych, w miejscach załadowania przetworów oraz w punktach granicznych, a w przypadkach wyjątkowych — w czasie przewozu,
2) przeglądania ksiąg handlowych, gospodarczych i innych dokumentów, dowodów i rachunków oraz dokonywania z nich odpisów,
3) pobierania bezpłatnych próbek niezbędnych do przeprowadzania kontroli w rozmiarach, które zostaną ustalone dla poszczególnych rodzajów przetworów mleczarskich przez Ministra Przemysłu i Handlu.

4. Kierownictwo przedsiębiorstw obowiązane jest ułatwić organom nadzorczym przeprowadzanie czynności nadzoru.

5. Wiadomości uzyskane przy wykonywaniu nadzoru należy traktować jako tajemnicę handlową.

6. Za kontrolę przetworów mleczarskich wywożonych za granicę mogą być pobierane opłaty w wysokości ustalonej przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 13. 1. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w drodze rozporządzenia wymagania, jakim powinno odpowiadać mleko i jego przetwory przeznaczone na sprzedaż oraz sposób przerobu mleka przeznaczonego do przetwórstwa.

2. Minister Przemysłu i Handlu może w drodze rozporządzenia ustalić organizację i zasady obrotu mlekiem i jego przetworami.

3. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Oświaty powoła w drodze rozporządzenia Instytut Mleczarski celem przeprowadzenia badań nad zastosowaniem zdobyczy naukowych w zakresie techniki przetwórstwa mleczarskiego, podniesienia jakości przetworów mleczarskich oraz ustalania ich typów (standartów).

Art. 14. 1. Do postępowania przy wykonywaniu dekretu niniejszego stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym, o ile nie wynika inaczej z przepisów niniejszego dekretu lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

2. Od orzeczeń Inspektoratów Mleczarskich służy odwołanie do Ministra Przemysłu i Handlu.

3. Orzekanie w sprawach odwołań od orzeczeń Inspektoratów Mleczarskich Minister Przemysłu i Handlu może przekazać w drodze rozporządzeń wojewodom.

Art. 15. 1. Kto:

1) prowadzi zakład mleczarski niezgłoszony do rejestru wbrew przepisom art. 4 ust. 2 lub art. 5 ust. 1 albo prowadzi zakład, którego zarejestrowania Inspektorat Mleczarski odmówił, lub też prowadzi zakład skreślony z rejestru (art. 7),
2) wywozi za granicę przetwory mleczarskie nie odpowiadające wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1,
3) wywozi za granicę przetwory mleczarskie, nie będąc do tego uprawnionym w myśl przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 3,
4) wywozi za granicę przetwory mleczarskie, pochodzące z zakładów mleczarskich, nie uznanych za zakłady mleczarskie wywozowe (art. 11),

podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 300.000 zł.

2. Kto:

1) nie dostarczy próbek przetworów mleczarskich organom oceniającym, będąc do tego obowiązanym w myśl przepisów wydanych na podstawie art. 9,
2) utrudnia wykonanie czynności nadzorczych wbrew przepisom art. 8 i 12,
3) wywozi za granicę przetwory mleczarskie bez zachowania warunków ustalonych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 2,
4) sprzedaje mleko z gospodarstwa rolnego lub jego przetwory bez zachowania warunków ustalonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, ust. 1,
5) skupuje lub sprzedaje mleko i jego przetwory niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 ust. 2,

podlega karze aresztu do czternastu dni lub grzywny do 50.000 zł.

3. W sprawach o czyny karalne przewidziane w dekrecie niniejszym orzekają powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 16. 1. Niezależnie od ograniczeń wynikających z niniejszego dekretu prowadzenie zakładów mleczarskich podlega innym ograniczeniom wynikającym ze szczególnych przepisów prawa.

2. Dekret niniejszy nie narusza przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

3. Jeżeli dekret niniejszy przewiduje wydanie przez Ministra Przemysłu i Handlu rozporządzeń w zakresie uprawnień Ministra Zdrowia, wynikających z przepisów o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, rozporządzenia te wydadzą obaj Ministrowie łącznie.

4. Przepisy dekretu niniejszego nie naruszają w niczym uprawnień wypływających z umów międzynarodowych.

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz innym zainteresowanym ministrom.

Art. 18. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązująca ustawa z dnia 22 kwietnia 1936 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 272).

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Przemysłu i Handlu: Hilary Minc
Minister Administracji Publicznej: E. Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Oświaty: Stanisław Skrzeszewski
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Stanisław Kowalski
w/z Minister Zdrowia: Bogusław Kożusznik
Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz

466.

DEKRET

z dnia 28 października 1947 r.

o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 413 z dnia 30. października 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 855, z 1938 r. Nr 3, poz. 15, Nr 26, poz. 227, Nr 29, poz. 258, z 1939 r. Nr 71, poz. 476, z 1944 r. Nr 4, poz. 19, Nr 5, poz. 24, Nr 9, poz. 44, z 1945 r. Nr 43, poz. 240, z 1946 r. Nr 4, poz. 28, z 1947 r. Nr 2, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Osobom, których obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie art. 1 pkt 2 lit. b) ustało, przysługuje prawo do kontynuowania ubezpieczenia, jeżeli przebyły w ubezpieczeniu co najmniej sto pięćdziesiąt tygodni składkowych i zgłoszą zamiar kontynuowania ubezpieczenia w terminie trzech miesięcy od ustania obowiązku ubezpieczenia. Do powyższego trzymiesięcznego okresu nie wlicza się czasu choroby połączonej z niezdolnością do pracy oraz służby wojskowej.

2. Kontynuowanie ubezpieczenia ustaje, jeżeli ubezpieczony:

1) zgłosił zaprzestanie kontynuowania ubezpieczenia,
2) nie opłacił w ciągu roku kalendarzowego co najmniej trzydziestu dziewięciu składek tygodniowych.

3. Szczegółowe warunki kontynuowania ubezpieczenia (art. 10 i 11) określa Minister Pracy i Opieki Społecznej w drodze rozporządzeń";

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Osoby nie podlegające obowiązkowi ubezpieczenia mogą dobrowolnie przystąpić do ubezpieczenia.

2. Warunki dobrowolnego ubezpieczenia określają rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej";

3) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość zarobków, stanowiących najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek, ustala Minister Pracy i Opieki Społecznej; ustalone normy przyjmuje się jako podstawę ubezpieczenia osób, pobierających wynagrodzenie niższe lub nie pobierających żadnego wynagrodzenia";

4) w art. 140 dodaje się zdanie 2 w brzmieniu:

„Dodatek ten nie przysługuje za czas umieszczenia uprawnionego w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym";

5) w art. 152 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 152. 1. Jeżeli po upływie dwu lub więcej lat od wypadku w zatrudnieniu lub zachorowania na chorobę zawodową zmniejszenie zdolności do zarobkowania nie przekracza 20%, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zamiast renty wypłaca uprawnionemu jednorazową odprawę w wysokości trzydziestosześciomiesięcznej renty.

2. Renta wypadkowa, nie objęta ust. 1 może być na prośbę uprawnionego skapitalizowana. Skapitalizowanie renty może nastąpić tylko wówczas, gdy uprawniony do renty jest pełnoletni i gdy istnieje pewność celowego użycia skapitalizowanej renty";

6) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. 1. Prawo do renty wypadkowej powstaje z dniem ustania uprawnień do zasiłków lub do wynagrodzenia, przysługujących poszkodowanemu w myśl przepisów prawnych w okresie leczenia następstw wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej, a jeżeli poszkodowanemu uprawnienia te nie przysługują — z dniem powstania niezdolności do zarobkowania wskutek wypadku lub choroby zawodowej.

2. Prawo do rent wypadkowych wdowy, sieroty i dalszej rodziny powstaje z dniem śmierci poszkodowanego wskutek wypadku lub choroby zawodowej, dla sierot zaś, które urodziły się po śmierci poszkodowanego, prawo to powstaje z dniem ich urodzenia";

7) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. W razie śmierci uprawnionego do świadczeń pieniężnych niezrealizowane jego prawa, które nie ustały przez przedawnienie, przechodzą na pozostałego przy życiu małżonka, jeżeli ten nie żyje — na dzieci, a w razie ich braku kolejno: na wnuków, którzy pozostawali na wyłącznym utrzymaniu zmarłego, na rodziców, na dziadków, na wnuków, którzy nie pozostawali na wyłącznym utrzymaniu zmarłego, na rodzeństwo. Osoby, na które przechodzą uprawnienia, mają również prawo dalszego prowadzenia nie ukończonego jeszcze postępowania w celu ustalenia świadczeń.";

8) art. 192 i 193 otrzymują brzmienie:

„Art. 192. Jeżeli poza przypadkami, określonymi w art. 191, u jednej osoby zbiega się prawo do dwu lub więcej rent albo zaopatrzeń, wymienionych w niniejszej ustawie oraz w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911), wypłaca się w całości świadczenie najwyższe, zaś pozostałe w połowie.

Art. 193. W razie zbiegu praw do dodatku na dzieci, dodatku za bezradność lub do jednorazowej zapomogi pośmiertnej z ubezpieczeń określonych w art. 1 pkt 2 niniejszej ustawy i w art. 1 pkt 2 — 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) wypłaca się tylko jedno świadczenie, a w szczególności to, które przysługuje z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych;"

9) w ust. 3 art. 186 cyfrę „193" zastępuje się cyfrą „192";

10) art. 223 skreśla się.

Art. 2. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 26, poz. 231, z 1933 r. Nr 27, poz. 229, Nr 51, poz. 396, Nr 102, poz. 794, z 1934 r. Nr 39, poz. 34, Nr 95, poz. 855, z 1939 r. Nr 71, poz. 476, z 1945 r. Nr 43, poz. 240, z 1946 r. Nr 4, poz. 29, z 1947 r. Nr 2, poz. 3) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Osobom, których obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie, określonym w art. 1 pkt 2 — 4 ustało, przysługuje prawo do kontynuowania ubezpieczenia, jeżeli przebyły w ubezpieczeniu co najmniej 45 miesięcy składkowych i zgłoszą zamiar kontynuowania ubezpieczenia w terminie trzech miesięcy od ustania obowiązku ubezpieczenia. Do powyższego trzymiesięcznego okresu nie wlicza się czasu choroby, połączonej z niezdolnością do pracy oraz służby wojskowej.

Kontynuowanie ubezpieczenia ustaje, jeżeli ubezpieczony:

1) zgłosił zaprzestanie kontynuowania ubezpieczenia,
2) nie opłacił w ciągu roku kalendarzowego co najmniej 9 składek miesięcznych.

Szczegółowe warunki kontynuowania ubezpieczenia określa Minister Pracy i Opieki Społecznej w drodze rozporządzeń.";

2) w art. 12 skreśla się ustęp 2;

3) w art. 14 zdanie drugie pkt 2 wydziela się jako oddzielny ustęp 2, zaś zdanie pierwsze pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Wysokość zarobków, stanowiących najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek, ustala Minister Pracy i Opieki Społecznej; ustalone normy przyjmuje się jako podstawę ubezpieczenia osób, pobierających wynagrodzenie niższe lub nie pobierających żadnego wynagrodzenia.";

4) w ust. 1 art. 40 dodaje się trzecie zdanie w brzmieniu:

„Dodatek ten nie przysługuje za czas umieszczenia uprawnionego w szpitalu lub w innym zakładzie leczniczym.";

5) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli u jednej osoby zbiega się prawo do dwu lub więcej rent, określonych w art. 15, wypłaca się w całości rentę najwyższą, zaś pozostałe renty w połowie.";

6) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. W razie śmierci uprawnionego do świadczeń pieniężnych niezrealizowane jego prawa, które nie ustały przez przedawnienie, przechodzą na pozostałego przy życiu małżonka, jeżeli ten nie żyje — na dzieci, a w razie ich braku kolejno: na wnuków, którzy pozostawali na wyłącznym utrzymaniu zmarłego, na rodziców, na dziadków, na wnuków, którzy nie pozostawali na wyłącznym utrzymaniu zmarłego, na rodzeństwo. Osoby, na które przechodzą uprawnienia, mają również prawo dalszego prowadzenia nieukończonego jeszcze postępowania w celu ustalenia świadczeń."

Art. 3. Minister Pracy i Opieki Społecznej może w drodze rozporządzeń wprowadzić jednolite zasady zaliczania okresów ubezpieczenia oraz zmieniać w kierunku ujednostajniania świadczeń na korzyść ubezpieczonych i ich rodzin warunki nabywania uprawnień do świadczeń z poszczególnych rodzajów ubezpieczeń, określonych w ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym i w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Art. 4. 1. Świadczenia rentowe z ubezpieczeń społecznych wypłaca się, z zastrzeżeniem przepisów o przedawnieniu, od dnia powstania uprawnień, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 lutego 1945 r. osobom zaś objętym dekretem z dnia 28. 6. 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237), a nie pozbawionym obywatelstwa Państwa Polskiego w myśl przepisów dekretu z dnia 13 września 1946 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej (Dz. Ust. R. P. Nr 55, poz. 310) — nie wcześniej niż od dnia 1 października 1946 r.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej może określić w drodze rozporządzenia kategorie osób uprawnionych oraz warunki i wysokość wypłaty świadczeń rentowych za okres przed dniem 1 lutego 1945 r.

3. Przepisy ust. 1 nie naruszają warunków wypłaty świadczeń, unormowanych w porozumieniach międzynarodowych.

Art. 5. 1. Do czasu zawarcia odpowiednich porozumień międzynarodowych upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do wprowadzenia w drodze rozporządzeń świadczeń zastępczych dla tych obywateli polskich, którzy byli ubezpieczeni w zagranicznych instytucjach ubezpieczeń społecznych, oraz do unormowania zasad zaliczania okresów ubezpieczenia w tych instytucjach na uprawnienia do świadczeń, przysługujących na podstawie polskich przepisów o ubezpieczeniu społecznym.

2. Rozporządzenia te, o ile przewidywać będą udział funduszów państwowych lub samorządu terytorialnego w ponoszeniu kosztów świadczeń zastępczych, zostaną wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz innymi właściwymi ministrami.

3. Do orzekania w sporach o świadczenia zastępcze właściwe są sądy ubezpieczeń społecznych.

Art. 6. Przepisy art. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w ubezpieczeniu dodatkowym górników i hutników.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz innym właściwym ministrom.

Art. 8. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą w odniesieniu do przepisów art. 1 pkt 1, 7 i 10 oraz art. 2 pkt 1 i 6 od dnia 1 lutego 1945 r., w odniesieniu do przepisów art. 1 pkt. 5 od dnia 1 lipca 1946 r., a w odniesieniu do przepisów art. 1 pkt 8 oraz art. 2 pkt 5 od dnia 1 kwietnia 1947 r.

2. Osobom, którym przed ogłoszeniem niniejszego dekretu zostały przyznane zamiast renty wypadkowej jednorazowe odprawy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Fundusz Ubezpieczenia od Wypadków i Chorób Zawodowych) dopłaci kwotę odpowiadającą dwunastomiesięcznej rencie.

3. Przepisy art. 1 pkt 6 stosuje się do wszystkich roszczeń o rentę wypadkową, bez względu na datę wypadku lub zachorowania na chorobę zawodową, w sprawie których do dnia ogłoszenia niniejszego dekretu nie nastąpiło wydanie decyzji.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Pracy i Opieki Społ.: Edmund Giebartowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Adm. Publicznej: Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

467.
DEKRET
z dnia 28 października 1947 r.
o zmianie dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 405 z dnia 30 października 1947 r.)

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Artykuł 11 ust. (1) dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310) otrzymuje brzmienie:

„Osoby, o których mowa w art. 3 ust. (2) pkt 2), 3) i 4), mogą złożyć prośbę o zmianę nazwiska bądź imienia i nazwiska najpóźniej do dnia 31 grudnia 1948 r."

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego i Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Administracji Publicznej: E. Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Obrony Narodowej: Michał Żymierski Marszałek Polski
Minister Bezpieczeństwa Publicznego: S. Radkiewicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

468.
DEKRET
z dnia 28 października 1947 r.
o zmianie ustawy o spółdzielniach.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 401, z dnia 30 października 1947 r.).

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W art. 66 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach w brzmieniu ustawy z dnia 9 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495) dodaje się po ust. 1 nowy ustęp o treści następującej:

„Niezależnie od celów przewidzianych w ust. 1 Związek Rewizyjny Spółdzielni R.P. może wykonywać czynności administracyjno-gospodarcze zlecone mu na zasadzie szczególnych przepisów".

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

469.
ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 27 października 1947 r.
o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 430 z dnia 21 listopada 1947 r.).

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296) wprowadza się zmianę następującą:

w § 8 ust. 1 — lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) równoważniki zamienne pszenicy, jęczmienia i owsa za żyto oraz warunki uiszczania podatku gruntowego w ziemiopłodach pszenicą, jęczmieniem lub owsem zamiast żytem".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Aprowizacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Administracji Publicznej: E. Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Jan Dąb-Kocioł

470.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OŚWIATY
z dnia 3 września 1947 r.

o obowiązku dokształcania się w zakresie pełnej szkoły powszechnej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 431, z dnia 21 listopada 1947 r.).

Na podstawie art. 15 i 16 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz 389) oraz art. 1 dekretu z dnia 23 listopada 1945 r. o organizacji szkolnictwa w okresie przejściowym (Dz U. R. P. z r. 1946 Nr 2, poz. 9) zarządzam, co następuje:

§ 1. Młodzież, która nie ukończyła co najmniej 6 kl szkoły powszechnej, a nie jest zatrudniona na podstawie umowy o naukę zawodu i nie uczęszcza do żadnej szkoły państwowej, publicznej lub prywatnej, podlega do 18 roku życia włącznie obowiązkowemu dokształcaniu w zakresie materiału naukowego pełnej szkoły powszechnej.

§ 2. Dokształcanie to odbywa się w państwowych trzyletnich szkołach dla dorosłych lub na kursach dokształcających według zasad organizacyjnych i programu nauczania zatwierdzonego przez Ministerstwo Oświaty.

§ 3. Nauka w wymienionych szkołach i na kursach jest bezpłatna.

§ 4. Od obowiązkowego dokształcania określonego w § 1 niniejszego rozporządzenia zwalnia się młodzież zamieszkałą w miejscowościach, w których nie ma zorganizowanej szkoły dla dorosłych ani odpowiednich kursów dokształcających, bądź zamieszkałą w odległości powyżej 5 km od punktu pobierania nauki.

§ 5. Osoby obowiązane według niniejszego rozporządzenia do dokształcania się winny zgłosić się w terminie ustalonym przez władze szkolne do rejestracji u kierownika najbliższej publicznej szkoły powszechnej

Osoby uchylające się od zgłoszenia do rejestracji oraz od obowiązku pobierania nauki podlegają grzywnie do 500 zł miesięcznie do czasu wypełnienia obowiązku. Grzywny ściągane będą przez organa administracji skarbowej na podstawie spisów przygotowanych przez właściwy inspektorat szkolny.

§ 6. W razie niemożności pobierania nauki w szkołach i na kursach dla dorosłych inspektor szkolny może zezwolić na naukę indywidualną i poddanie się następnie egzaminowi lub całkowicie zwolnić petenta od obowiązku dokształcania się.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1947 r.

Równocześnie traci moc obowiązująca § 7 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 maja 1932 r. o częściowym wykonaniu ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 48).

Minister Oświaty: Stanisław Skrzeszewski

471.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH
z dnia 9 września 1947 r.

o przywróceniu i ustaleniu urzędowych nazw miejscowości (Przedr. z Monitora Polsk. Nr 124, poz. 778 z dnia 15 października 1947 r.)

§ 1.

Na podstawie art. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 850) oraz art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295), ustala się w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię miejscowości podanych w § 1. (w wyjątkach)

§ 2

W stosunkach publicznych wolno używać nazw wyżej podanych miejscowości tylko w brzmieniu ustalonym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: E. Osóbka-Morawski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Józef Dubiel

(wyciąg)

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa	Poprz. nazwa
Zwóz	-ozu, zwoziański	lubliniecki	Ahndorf	
Gołkowice	-ic, gołkowicki	kluczborski	Alteichen	
Komorno	-a, komorniański	kozielski	Altenwall	
Błażejowice	-ic, błażejowicki	kozielski	Altweiler	
Uciechowice	-ic, uciechowicki	głubczycki	Auchwitz	
Jaśkowice	-ic, jaśkowicki	kluczborski	Auenfelde	
Otoki	-k, otocki	prudnicki	Auenwalde	
Zawada	-y, zawadzki	gliwicki	Bachweiler	
Paruszowice	-ic, paruszowicki	kluczborski	Baumgarten	Boruszowice
Biechów	-owa, biechowski	nyski (niski)	Bechau	Buków
Bierkowice	-ic, bierkowicki	opolski	Birkental O/S	
Biskupice	-ic, biskupicki	kluczborski	Bischdorf	
Kalinów	-owa, kalinowski	strzelecki	Blütenau	
Prady	-ów, prądzki	niemodliński	Brande	
Bruny	-Brun, bruński	kluczborski	Brune	
Grabczak	-a, grabczacki	opolski	Buchendorf O/S.	
Gródczany	-an, gródczański	głubczycki	Burgfeld	Hradczany
Błażejowice	-ic, błażejowicki	gliwicki	Burgfels	
Klekotna	-ej, klekoceński	lubliniecki	Charlottenthal	
Dziekaństwo	-a, dziekański	opolski	Dechantsdorf	
Dzierżkowice	-ic, dzierżkowicki	głubczycki	Dirschkenhof	

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa	Poprz. nazwa
Dobieszów	-owa, dobieszowski	głubczycki	Dobersdorf	
Sucha Kamienica	-ej -y, suchokamienicki	nyski (niski)	Dürnstein	Suchy Kamień
Dobrosławice	-ic, dobrosławicki	kozielski	Ehrenhöhe	
Dąbrowice	-ic, dąbrowicki	opolski	Eichgrund	
Dębowa	-ej, dębowski	kozielski	Eichungen	
Głowczyce	-yc, głowczycki	lubliniecki	Eichwege	
Dziełów	-owa, dziełowski	głubczycki	Eiglau	
Ligota Kradziejowska	-y -kiej, ligocki	gliwicki	Ellguth v. Gröling	Ligota Łabędzka
Olszynka	-i, olszynecki	prudnicki	Ellsnig	
Kalinowice	-ic, kalinowicki	strzelecki	Elsenruh	
Jędrzejów	-owa, jędrzejowski	grodkowski	Endersdorf	
Żerkowice	-ic, żerkowicki	opolski	Erlental (O/S.)	Cerkiewica
Stara Bzinica	-ej -y, starobzinicki	lubliniecki	Erzweiler (O/S.)	Bzinica Stara
Brzezie	-ia, brzeski	opolski	Finkenstein	
Skrzydłowice	-ic, skrzydłowicki	lubliniecki	Flügeldorf	
Wesele	-a, weselski	niemodliński	Freudendorf	
Rzędzów	-owa, rzędzowski	opolski	Friedrichsfelde	Rzędów
Dzielnica	-y, dzielnicki	kozielski	Füllstein	
Goworowice	-ic, goworowicki	grodkowski	Gauwald	Gaworowice
Rzędziwojowice	-ic, rzędziwojowicki	niemodliński	Geppersdorf	Horzędowice
Gierałtowice	-ic, gierałtowicki	kozielski	Geroldsdorf	
Gosławice	-ic, gosławicki	lubliniecki	Goselgrund	
Gościce	-ic, gościcki	nyski (niski)	Gostal	
Gotartów	-owa gotartowski	kluczborski	Gottersdorf	Gortatów
Boguszyce	-yc, buguszycki	gliwicki	Gottschütz	
Grotowice	-ic, grotowicki	opolski	Gräfenort	Grewnot
Roszowice	-ic, roszowicki	kozielski	Gräfenstein	
Gryżów	-owa, gryżowski	nyski (niski)	Greisau	Krzeszów
Sierosławice	-ic, sierosławicki	kluczborski	Grenzfelde	
Dzielna	-ej, dzieleński	lubliniecki	Grenzingen	
Świniary Wielkie	-ar -kich, świniarski	kluczborski	Gross Blumenau	
Brzeziny	-in, brzeziński	grodkowski	Gross Briesen	Brzezin
Karłowice Wielkie	-ic, kich, karłowicki	grodkowski	Gross Karlshöh	Kaziszka
Kotórz Wielki	-orza -kiego, kotorski	opolski	Gross Kochen	
Sarny Wielkie	Sarn-kich, sarneński	niemodliński	Gross Sarne	Sarna Wielka
Przydroże Wielkie	-a -kiego, przydrożański	niemodliński	Gross Schnellendorf	
Grodzisko	-a, grodziski	kozielski	Grötsch	
Siestrzechowice	-ic, siestrzechowicki	nyski (niski)	Grunau	Izdebka
Niewiesze	-a, niewieski	gliwicki	Grünwiese	Niewiesie
Gola Grodkowska	-i -ej, golski	grodkowski	Guhlau	Gogołowice
Góra	-y, górski	niemodliński	Guhrau	Górów
Karchowice	-ic, karchowicki	gliwicki	Gutenquell	
Jastrzębie	-ia, jastrzębski	raciborski	Habicht	
Koszowice	-ic, koszowicki	lubliniecki	Heidehammer	Koszwice
Koza	-y, koziański	kozielski	Heinrichsdorf	
Stara Jamka	-ej -i, starojamecki	niemodliński	Heinrichshof	Jamka
Unikowice	-ic, uniekowicki	nyski (niski)	Heizendorf	Henrykowc
Jędrychowice	-ic, jędrychowicki	głubczycki	Hennerwitz	
Zabierzów	-owa, zabierzowski	prudnicki	Hinterwalde	
Suszkowice	-ic, suszkowicki	grodkowski	Hochdorf (O/S.)	
Dobieszów	-owa, dobieszowski	kozielski	Hochmühl	
Żerdziny	-in, żerdziński	raciborski	Hohenau	
Lasowice	-ic, lasowicki	grodkowski	Höhendorf	Laskowice
Kózki	-zek, kózecki	kozielski	Hohenflur	
Wierchlesie	-ia, wierchlewski	strzelecki	Hohenwalde (O/S.)	
Starowice Dolne	-ic -ych, starowicki	grodkowski	Hönigsdorf	Miodówka
Turza	-y, turzański	lubliniecki	Iltenau	
Jakubowice	-ic, jakubowicki	kluczborski	Jakobsdorf	
Jakubowice	-ic, jakubowicki	niemodliński	Jakobsdorf	
Jakubowice	-ic, jakubowicki	głubczycki	Jakobsfelde	
Jasiona	-y, jasieński	prudnicki	Jassen	Jasoń
Jasiona	-y, jasieński	gliwicki	Jasten	
Jaśkowice	-ic, jaśkowicki	opolski	Johannsdorf O/S.	
Kotliszowice	-ic, kotliszowicki	gliwicki	Kesslern	
Wiśnicze	-icz, wiśnicki	gliwicki	Kirschen	
Kietlice	-ic, kietlicki	głubczycki	Kitteldorf	Kitłowice
Brzezina Polska	-y -kiej, brzeziński	nyski (niski)	Klein Briesen	Brzezinka
Ligota Mała	-y -ej, ligocki	kozielski	Klein Ellguth	
Leboszowice	-ic, leboszowicki	gliwicki	Kleingarben	
Grudynia Mała	-i ej, grudyński	kozielski	Klein Grauden	

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa	Poprz. nazwa
Karłowice Małe	-ic, ych, karłowicki	grodkowski	Klein Karlshöh	Małe Karłowice
Malerzowice Małe	-ic -ych, malerzowicki	grodkowski	Klein Mahlendorf	Młynów
Nowa Wieś Mała	-ej Wsi, ej, nowowiejski	grodkowski	Klein Neudorf	Mała Nowinka
Naczysławki	-wek, naczysławecki	kozielski	Klein Nimsdorf	
Sarny Małe	Sarn -ych, sarneński	niemodliński	Klein Sarne	Sarna Mała
Przydroże Małe	-a -ego, przydrożański	niemodliński	Klein Schnellendorf	
Krasowa	-ej, krasowski	strzelecki	Klein Walden	
Klucznik	-a, klucznicki	niemodliński	Kleuschnitz	
Chobie	-ia, chobski	opolski	Koben	
Kochlowice	-ic, kochlowicki	kluczborski	Kochelsdorf	Kochłowice
Chomiąża	-y, chomiąski	głubczycki	Komeise	Chomiż
Konradowa	-ej, konradowski	nyski (niski)	Konradsdorf	Konradów
Ligota Wołczyńska	-y-kiej, ligocki	kluczborski	Konstadt-Ellguth	
Kornice	-ic, kornicki	raciborski	Kornitz	
Chociebórz	-orza, chocieborski	grodkowski	Koschpendorf	Kosiebór
Kozielno	-a, kozieleński	nyski (niski)	Kosel	Koźle
Kozłówki	-wek, kozłówecki	głubczycki	Kösling	Kozłówka
Krzyżowice	-ic, krzyżowicki	głubczycki	Kreisewitz	
Krzyżkowice	-ic, krzyżkowicki	prudnicki	Kröschendorf	Chrościce
Dzbańce	-niec, dzbaniecki	głubczycki	Krug	
Miedziana	-ej, miedziański	opolski	Kupferberg	
Lędziny	-in, lędziński	opolski	Lenzen	
Lubcz	-y, lubiecki	grodkowski	Leuppusch	Lubsze
Lubnów	-owa, lubnowski	opolski	Liebenau	
Lubiatów	-owa, lubiatowski	grodkowski	Lobedau	Łobodów
Łubowice	-ic, łubowicki	raciborski	Lubowitz	
Miejsce Kłodnickie	-a-kiego, miejszczański	kozielski	Luisental O/S.	Miejsce nad Kłodnicą
Zacharzowice	-ic, zacharzowicki	gliwicki	Maiwald	
Markotów	-owa, markotowski	kluczborski	Margsdorf	
Poręba	-y, porębski	strzelecki	Mariengrund	
Maciejów	-owa, maciejowski	kluczborski	Matzdorf	
Szczyty	-ów, szczycki	kozielski	Maxwaldau	
Milice	-ic, milicki	kozielski	Militsch	
Nowa Jamka	-ej, i, nowojamecki	niemodliński	Mittenwalde O/S.	Jamka Polska
Makowczyce	-yc, makowczycki	lubliniecki	Mohntal	
Moszna	-ej, moszeński	prudnicki	Moschen	Mośna
Meszno	-a, meszeński	nyski (niski)	Mösen	
Rzędowice	ic, rzędowicki	lubliniecki	Mühlental	
Nadziejów	-owa, nadziejowski	nyski (niski)	Naasdorf	Nadzież
Mokra	-ej, mokrzański	prudnicki	Nassau O/S	
Nowe Budkowice	-ych-ic, nowobudkowicki	opolski	Neu Baudendorf	Budkowice Nowe
Kuźnia Nieborowska	-i-kiej, kuźniański	gliwicki	Neubersteich	Nieborowska Kuźnia
Nowa Wieś Głubczycka	-ej Wsi-kiej nowowiejski	głubczycki	Neudorf	Nowa Wieś
Ciecierzyn	-a, ciecierzyński	kluczborski	Neudorf	Nowa Wieś
Nowa Wieś Prudnicka	-ej Wsi-kiej- nowowiejski	prudnicki	Neudorf	
Nowa Kuźnia	-ej-ni, nowokuźniański	opolski	Neuhammer	
Lipowa	-ej, lipowski	niemodliński	Neuleipe	
Drogoszów	-owa, drogoszowski	nyski (niski)	Neusorge	Żarki
Błażejowice-Dolne	-ic, ych, błażejowicki	prudnicki	Niederblasien	Błażejowice
Oleszka	-i, oleszecki	strzelecki	Nieder Erlen	Oleśka
Mionów	-owa, mionowski	prudnicki	Niederrode (Kr. Neustadt O/S.)	
Przylesie Dolne	-ia, ego, przyleski	grodkowski	Niederseiffersdorf	Mydlice Dolne
Mikolin	-a, mikoliński	niemodliński	Niklasfähre	Nikolin
Nieradowice	-ic, nieradowicki	grodkowski	Nittersdorf	Nietrowice
Niesiebędowice	-ic, niesiebędowicki	niemodliński	Nüssdorf	Nieszydowice
Jasienica Górna	-y-ej, jasienicki	nyski (niski)	Ober Hermsdorf	
Odrowąż	a, odrowąski	strzelecki	Oderhöh	
Miechowa	-ej, miechowski	kluczborski	Omechau	
Grądy	-ów, grądzki	grodkowski	Perschkenstein	Pierzyce
Piotrowice Nyskie	-ic-kich, piotrowicki	nyski (niski)	Peterwitz	Piotrowice
Pielgrzymów	-owa, pielgrzymowski	głubczycki	Pilgersdorf	
Radomierowice	-ic, radomierowicki	opolski	Plümkenau	Blimkinów
Kały	-ów, kalski	opolski	Podewils	
Browiniec Polski	-nca-kiego, browiniecki	prudnicki	Proben	Browinek
Proboszczowice	-ic, proboszczowicki	gliwicki	Probstfelde	

Nazwa polska	Przypadek II-gi przymiotnik	Powiat	Dawna nazwa	Poprz. nazwa
Węża	-y, wężański	nyski (niski)	Prockendorf	Prusinowice
Tworóg Mały	-rogu-ego· tworoski	gliwicki	Quarghammer	
Radynia	-ni, radyński	głubczycki	Raden	Radna
Ratnowice	-ic, ratnowicki	nyski (niski)	Rathmannsdorf	Radziszów
Gródczanki	-nek, gródczanecki	raciborski	Ratsch	Hradczanki
Płużnica Mała	-y-ej, płużnicki	gliwicki	Reichenhöh	Płużniczka
Rzymiany	-an, rzymiański	nyski (niski)	Reimen	Rymanów
Reńska Wieś	-kiej Wsi, reńsko-wiejski	nyski (niski)	Reinschdorf	
Rynarcice	-ic, rynarcicki	nyski (niski)	Rennersdorf	Biegonice
Jankowice Rudzkie	-ic-kich, jankowicki	raciborski	Rodenbach	
Rogi	-ów, rogowski	niemodliński	Rogau	Rogów
Rogożany	-an, rogożański	głubczycki	Rosen	
Rożnów	-owa, rożnowski	kluczborski	Rosen	
Rostkowice	-ic, rostkowicki	prudnicki	Rosenberg	
Roszkowice	-ic, roszkowicki	niemodliński	Rossdorf	Rożkowice
Czerwięcice	-ic, czerwięcicki	raciborski	Rotental	
Piątkowice	-ic, piątkowicki	nyski (niski)	Rothhaus	Czerwiec
Ruda	-y, rudzki	raciborski	Rudweiler	
Grabówka	-i, grabówecki	kozielski	Sackenhoym	
Czarków	-owa, czarkowski	gliwicki	Sandhuben	
Sarnów	-owa, sarnowski	kluczborski	Sarnau	
Borzysławice	-ic, borzysławicki	kozielski	Sasstät	Borysławice
Szadurczyce	-yc, szadurczycki	niemodliński	Schadeberg	Siedziałowice
Czarnocin	-a· czarnociński	strzelecki	Scharnosin	Czarnosin
Nieznaszyn	-a, nieznaszyński	kozielski	Scheinau	
Ścigów	-owa, ścigowski	prudnicki	Schiegau	
Borzycz	-a, borzycki	strzelecki	Schildbach	Borycz
Czerwonków	-owa, czerwonkowski	głubczycki	Schirmke	
Śliwice	-ic, śliwicki	nyski (niski)	Schleibitz	
Ligota Zamecka	-y-kiej, ligocki	kluczborski	Schloss Ellguth	
Klucz	-a, kluczański	strzelecki	Schlüsselgrund	
Gadzowice	-ic, gadzowicki	głubczycki	Schmeisdorf	Hazowice
Szonowice	-ic, szonowicki	raciborski	Schondorf	
Chrósty	-ów, chróściański	kozielski	Schönhain O/S.	
Krasne Pole	-ego-a, krasnopolski	głubczycki	Schönwiese	Łączki
Balcarzowice	-ic, balcarzowicki	strzelecki	Schönwiese	
Wilemowice	-ic· wilemowicki	grodkowski	Schützendorf	Strzelce
Piorunkowice	-ic, piorunkowicki	prudnicki	Schweinsdorf	Świątniki
Zwiastowice	-ic, zwiastowicki	prudnicki	Schwesterwitz	
Skarbiszowice	-ic· skarbiszowicki	niemodliński	Seifersdorf	Szczebrachcice
Strzybnik	-a, strzybnicki	raciborski	Silberkopf	
Szymocice	-ic, szymocicki	raciborski	Simsforst	
Słupsko	-a, słupski	gliwicki	Solmsdorf	
Krasna Góra	-ej-y, krasnogórski	niemodliński	Sonnenberg	Słoneczna
Szczepanowice	-ic, szczepanowicki	niemodliński	Stefansfeld	
Ciepielowice	-ic, ciepielowicki	niemodliński	Stefansgrund	Ciepłowice
Kamionka	-i, kamionecki	kozielski	Steinbirn	
Stroszowice	-ic, stroszowicki	niemodliński	Strassendorf	Stróżewice
Strzegów	-owa, strzegowski	grodkowski	Striegendorf	Strzeginów
Okoły	-ół· okolski	opolski	Tauentzien O/S.	Dancyn
Pietna	-y, pietniański	prudnicki	Teichgrund	
Wasiłowice	-ic, wasiłowicki	prudnicki	Teifengrund	Waślowice
Ligota Samborowa	-y-ej, ligocki	strzelecki	Tschammer Ellguth	Ligota Czamborowa
Turków	-owa, turkowski	głubczycki	Turkau	Turkowo
Ciermęcice	-ic, ciermęcicki	głubczycki	Türmitz	Ciermięcice
Folwark	-u, folwarcki	opolski	Vorwerk (O/S.)	
Wierzbiec	-bca, wierzbiecki	prudnicki	Wackenau	Florianów
Górki	-ek, górecki	raciborski	Waldeck	
Starowice	-ic, starowicki	grodkowski	Waldreuth	
Borek	-rku, borecki	kluczborski	Waldungen	
Nogawczyce	-yc, nogawczycki	strzelecki	Wangschütz	Nogowczyce
Białowieża	-y, białowieski	grodkowski	Weissach	Biała Wieś
Bernacice	-ic· bernacicki	głubczycki	Wernersdorf	
Widów	-owa, widowski	gliwicki	Widdenau	
Wilków	-owa, wilkowski	prudnicki	Willenau	
Dobiercice	-ic, dobiercicki	kluczborski	Wilmsdorf	
Wilamowice Nyskie	-ic, kich wilamowicki	nyski (niski)	Winsdorf	Wilamowice
Wojsław	-wia wojsławski	grodkowski	Woisselsdorf	Wojsławów
Wilkowiczki	-czek, wilkowicki	gliwicki	Wölfingen	
Wierzbno	-na, wierzbieński	nyski (niski)	Würben	Wierzbin
Bogdańczowice	-ic, bogdańczowicki	kluczborski	Wüttendorf	Bogduńczowice
Grabice	-ic, grabicki	opolski	Zedlitz	
Czyżowice	-ic, czyżowicki	prudnicki	Zeiselwitz	Ścisowice

472.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 23 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie przekazania znaków pomiarowych pod ochronę zarządów gminnych i miejskich.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 126, poz. 795, z dnia 20 października 1947 r.)

Celem umożliwienia władzom gminnym należytego wykonywania uregulowanego w art. 6 i 9 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie pomiarów Państwa (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 125) obowiązku czuwania nad całością znajdujących się na obszarze gmin wież triangulacyjnych oraz innych czasowych i stałych znaków pomiarowych, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Powiatowe władze administracji ogólnej jako władze miernicze I-szej instancji będą przekazywać, a zarządy gminne lub miejskie przejmować protokólarnie znajdujące się lub zakładane na obszarze administracyjnym gmin znaki pomiarowe pod ochronę według załączonych wzorów protokółów.

§ 2.

Protokólarnemu przekazaniu i przejęciu pod ochronę podlegają:

1. znaki pomiarowe na punktach triangulacyjnych wszystkich rzędów i triangulacji lokalnych niezależnych wraz z wieżami i sygnałami,
2. znaki pomiarowe punktów poligonizacji ścisłej i niwelacji precyzyjnej oraz poligonizacji i niwelacji technicznej.

§ 3.

Protokólarne przekazanie i przejęcie znaków pomiarowych będzie dokonywane:

a) indywidualnie — na wzorze protokółu Nr 1 dla każdego punktu triangulacji kraju I i II rzędu, niwelacji precyzyjnej oraz punktów pomiarowych założonych w związku z odnowieniem lub uzupełnieniem istniejącej sieci geodezyjnej,

b) zbiorowo — na wzorze protokółu Nr 2 dla wszystkich punktów pomiarowych poza wymienionymi wyżej w punkcie a).

§ 4.

1. Protokóły, o których mowa w § 3, powinny być sporządzane w 2-ch jednobrzmiących egzemplarzach: po jednym — dla zarządu gminnego (miejskiego) i dla referatu pomiarów starostwa.
2. Władze miernicze I instancji będą dołączać do egzemplarza protokółu zbiorowego, przeznaczonego dla zarządu gminnego (miejskiego) szkic sieci znaków pomiarowych, uwidaczniając na nim numerację punktów drogi i ważniejsze obiekty, mające znaczenie dla określenia położenia punktów.
3. Odpis sporządzonego protokółu należy przesłać do właściwego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Pomiarów).

Ponadto odpisy protokółów dotyczących punktów triangulacji I i II rzędu i niwelacji precyzyjnej powinny być również przesłane do Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

§ 5.

Egzemplarze protokółów przekazania jak i przyjęcia znaków pomiarowych przechowywać będą zarządy gminne w specjalnych aktach p. t. „Ochrona i utrzymania stałych znaków pomiarowych".

§ 6.

Z dniem protokólarnego przejęcia znaków przez właściwe zarządy gminne lub miejskie przechodzą na gminę obowiązki wynikające z art. 6 i 9 cytowanej na wstępie ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski
Minister Administracji Publicznej: E. Osóbka-Morawski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Wł. Czajkowski.
Podsekretarz Stanu

Wzór Nr 1

Załącznik do Zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 23 czerwca 1947 r.

PROTOKÓŁ

Spisany dnia.................... 19........ roku w Zarządzie .... w .... Powiat.................... Województwo .... na podstawie § 1 Zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 23 czerwca 1947 r. (Monitor Polski Nr 126, poz. 795) w sprawie przekazania znak.............. pomiarow.............. pod ochronę władz gminnych. Czynności przejęcia i przekazania dokonali:

1. ....
(nazwisko i imię, stanowisko służbowe) Referatu Pom. Starostwa Powiat w .... przekazuje w imieniu władzy administr., ogólnej jako władzy mierniczej, a

2. ....
(Nazwisko i imię), Wójt Burmistrz w ....przyjmuje pod ochronę niżej opisany znak pomiarowy.

Nazwa znaku ....
Gromada .... Gmina ....
Właściciel gruntu ....
Dojazd ....
Opis topograficzny ....
Stabilizacja ....
wieża, sygnał, znak (wysokość, rodzaj budowy):....................
Stan wieży, sygnału, znaku....................
Protokół sporządzono w 2-ch egzemplarzach po jednym dla Zarządu .... w ....
dla referatu pomiarów starostwa w ....
Protokół po przeczytaniu podpisano:
Miejscowość.................... dnia.................... 19.............. roku

Mierniczy Powiatowy: (podpis) Wójt (burmistrz): (podpis)

Wyciąg z ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie pomiarów Państwa:

Art. 6. Władze gminne obowiązane są czuwać nad całością znajdujących się na ich obszarze wież triangulacyjnych oraz innych czasowych i stałych znaków pomiarowych i nienaruszalnością granic gruntów służących celom pomiarowym i o każdym naruszeniu znaku lub granic gruntów służących wymienionym celom zawiadomić bezzwłocznie powiatową władzę administracji ogólnej.

Art. 9. (1) W razie niewykrycia sprawcy szkody wynikłej dla Skarbu Państwa wskutek przestępstw wymienionych w art. 7 i 8, w okresie miesiąca od czasu zawiadomienia właściwego terytorialnie urzędu gminnego o dokonanej szkodzie, gmina, na której obszarze znajdują się znaki pomiarowe obowiązana jest do zwrotu Skarbowi Państwa kosztów ponownych prac celem usunięcia szkody i przywrócenia znaków pomiarowych do stanu pierwotnego.

O obowiązku gminy do zwrotu odnośnych kosztów orzeka powiatowa władza administracji ogólnej.

(2) W razie wykrycia sprawcy szkody służy gminie prawo do żądania od sprawcy szkody zwrotu zapłaconej przez nią sumy.

Wzór Nr 2

Załącznik do Zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 23. 6. 1947 r.

PROTOKÓŁ

Spisany dnia .... 19.............. roku w Zarządzie .... w .... Powiat.................... Województwo.................... na podstawie § 1 Zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 23 czerwca 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie przekazania znaków pomiarowych pod ochronę Zarządów Gminnych i Miejskich.

Czynności przejęcia i przekazania dokonali:
Referatu Pomiarów Starostwa Powiatowego w ....
1. ....
......................(nazwisko i imię, stanowisko służb.).
przekazuje w imieniu władzy administracji ogólnej jako władzy mierniczej, a
2. .... Wójt, Burmistrz w..............................
(nazwisko i imię)
przyjmuje pod ochronę znaki pomiarowe, wyszczególnione w wykazie znaków, stanowiących integralną całość z protokółu.
Protokół sporządzono w 2 egzemplarzach po jednym dla zarządu .... w ....
dla referatu pomiarów starostwa ....
Protokół z wykazem znaków pomiarowych łącznie stron .... po przeczytaniu podpisano.
Do protokółu dołącza się szkic sieci punktów pomiarów.
(Miejscowość) .... dnia .... 19.......... roku

Mierniczy Powiatowy (podpis)	Wójt (Burmistrz) (podpis)

Wyciąg z ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie pomiarów Państwa:

Art. 6. Władze gminne obowiązane są czuwać nad całością znajdujących się na ich obszarze wież triangulacyjnych oraz innych czasowych i stałych znaków pomiarowych i nienaruszalnością granic gruntów, służących celom pomiarowym i o każdym naruszeniu znaku lub granic gruntów służących wymienionym celom zawiadomić bezzwłocznie powiatową władzę administracji ogólnej.

Art. 9. (1) W razie niewykrycia sprawcy szkody wynikłej dla Skarbu Państwa wskutek przestępstw wymienionych w art. 7 i 8 w okresie miesiąca od czasu zawiadomienia właściwego terytorialnie urzędu gminnego o dokonanej szkodzie, gmina, na której obszarze znajdują się znaki pomiarowe, obowiązana jest do zwrotu Skarbowi Państwa kosztów ponownych prac celem usunięcia szkody i przywrócenia znaków pomiarowych do stanu pierwotnego. O obowiązku gminy do zwrotu odnośnych kosztów orzeka powiatowa władza administracji ogólnej.

(2) W razie wykrycia sprawcy szkody służy gminie prawo do żądania od sprawcy szkody zwrotu zapłaconej przez nią sumy.

Wykaz znaków pomiarowych

Załącznik do protokółu zdawczo-odbiorczego znaków pomiarowych z dnia .... 1947 r.

Lp.	Nr znaku na szkicu Nazwa i rodzaj znaku krótki opis znaku	Stabilizacja naziemna i pod ziemna Rodzaj materiału i oznacz na znaku	Położenie typograficzne, na czyim grun., i sadzony doj. do znaku	Stan zaku Uwagi
1	2	3	4	5

473.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 26 września 1947 roku

w sprawie przymusowego powołania do pracy fachowych sił technicznych z dziedziny budownictwa na rzecz odbudowy kraju.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 133, poz. 833 z dnia 3 listopada 1947 r.)

Na podstawie art. 6 ust. 3 dekretu z dnia 5 września 1946 r. o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu fachowych sił technicznych z dziedziny budownictwa na rzecz odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 266) zarządzam, co następuje:

1) Ministerstwo Odbudowy prześle wojewodom wykazy miejscowości, w których należy zatrudnić osoby zarejestrowane na podstawie art. 1 dekretu z dnia 5 września 1946 r., a niepodlegające wyłączeniu spod obowiązku pracy w myśl art. 6 ust. 2 tegoż dekretu — wraz ze szczegółową instrukcją postępowania.

2) Wojewoda na podstawie wojewódzkiego rejestru sił technicznych i otrzymanej instrukcji przysłany przez Ministerstwo Odbudowy wykaz rozdzieli pomiędzy podległe mu powiaty i prześle sporządzone wykazy powiatowe poszczególnym powiatowym władzom administracji ogólnej.

3) Powiatowa władza administracji ogólnej na zasadzie art. 6 ust. 1 dekretu wyśle w terminie 7 dni od otrzymania od wojewody wykazu miejscowości — powołania do pracy do poszczególnych osób podlegających powołaniu, podając do wyboru, każdej z tych osób, przynajmniej po 3 miejscowości, wskazane w wykazie.

Pismo o powołaniu do pracy należy sporządzić wedle załączonego wzoru, dołączonego do niniejszego zarządzenia.

4) Osoba powołana powinna w terminie dni 14 zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej o wyborze miejscowości i stanowiska, w przeciwnym razie powiatowa władza administracji ogólnej wyznaczy według swego uznania jedną z miejscowości podanych powołanemu i zawiadomi go o wyznaczeniu.

5) W razie wniesienia odwołania przez powołanego i wydania przez władzę II instancji decyzji zatwierdzającej orzeczenie o powołaniu — termin 14 dni, o którym mowa w pkt. 4, liczy się od dnia otrzymania tej decyzji.

6) Zgłoszenie się do podjęcia pracy w miejscu przeznaczenia nastąpić powinno w ciągu 14 dni od dnia zawiadomienia o wyborze miejsca pracy przez powołanego, bądź od wyznaczenia miejsca pracy przez powiatową władzę administracji ogólnej.

7) O powołaniu do pracy i o terminie przybycia powiatowa władza administracji ogólnej zawiadomi władzę lub instytucję, do której skierowano powołanego.

O zgłoszeniu się w terminie lub o niezgłoszeniu się do pracy władza lub instytucja zatrudniająca powiadomi powiatową władzę administracji ogólnej skierowującą powołanego.

O powyższym powiatowa władza administracji ogólnej zawiadomi Urząd Wojewódzki.

8) Do powołanych do pracy poza zwykłym miejscem zamieszkania stosuje się odpowiednie przepisy o należnościach funkcjonariuszy państwowych w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe. Należność pokrywa władza bądź instytucja, w której powołany ma pełnić pracę.

9) Zapewnienie mieszkania dla powołanego i jego rodziny należy do władzy lub instytucji, do której skierowano powołanego i która działa w porozumieniu z miejscową władzą administracji ogólnej.

10) Wojewoda powinien składać do Ministerstwa Odbudowy sprawozdania o powoływaniu do pracy w terminie do 10 każdego miesiąca.

11) W miastach Warszawie i Łodzi obowiązki Wojewody i powiatowych władz administracji ogólnej w zakresie niniejszego zarządzenia spełniają Prezydent m. st. Warszawy i Prezydent m. Łodzi oraz podległe im starostwa grodzkie.

Minister Odbudowy:
(—) M. Kaczorowski

Wzór

Starostwo Powiatowe
w ....
L. dz. ....
.... dnia .... 194... r.

Do
Ob. ....
w ....

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 5. IX. 1946 r. o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu fachowych sił z dziedziny budownictwa na rzecz odbudowy Kraju (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 266) powołuję

Ob. ....

zam. .... do pracy w dziedzinie budownictwa w jednej z niżej podanych do wyboru miejcowości na czas od .... do ....

1. w .... w instytucji ....
 w charakterze .... z wynagrodzeniem ....
2. w .... w instytucji ....
 w charakterze .... z wynagrodzeniem ....
3. w .... w instytucji ....
 w charakterze .... z wynagrodzeniem ....

O wyborze miejscowości należy powiadomić Starostwo w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego powołania.

W wypadku wyboru miejsca pracy poza zwykłym miejscem zamieszkania stosuje się do Obywatela odpowiednie przepisy o należnościach funkcjonariuszów państwowych w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Należności te pokrywa władza bądź instytucja, w której powołany ma pełnić pracę.

Zapewnienie mieszkania w miejscu pracy dla Obywatela i jego rodziny należy do władzy bądź instytucji zatrudniającej Obywatela.

Od niniejszej decyzji służy prawo odwołania w terminie 14-dniowym licząc od dnia następnego po otrzymaniu powołania. Odwołanie należy wnieść do Wojewody (w miastach wydzielonych Warszawie i Łodzi — do Prezydenta Miasta) za pośrednictwem Starostwa Powiatowego.

STAROSTA.

474.
ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw z dnia 27 listopada 1947 r. w sprawie przekazania przedsiębiorstwa Kohlensäurewerke C. G. Rommenhoeller G. m. b. H. w Herste do postępowania Woj. Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

Na zasadzie § 14 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. I. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62), zważywszy, że firma Kohlensäurewerke C.G. Rommenhoeller G.m.b.H. w Herste prowadziła przedsiębiorstwa na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, a mianowicie: w Szczecinie, we Wrocławiu-Duszniki, w Rybniku, Bytomiu, Gdańsku i w Warszawie, sprawę przejęcia na własność Państwa wyżej wspomnianych przedsiębiorstw na zasadzie Ustawy z dnia 30. 1. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 17) przekazuję do postępowania Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw przy Zarządzie Miejskim w Warszawie.

L. p.	Nazwa i położenie przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Uwagi
1.	Kohlensäurewerke C.G. Rommenhoeller G. m. b. H. Zweigniederlassung Stettin	Wytwórnia kwasu węglowego	
2.	N.V. Matschappij tot Exploitatie der C.G. Rommenhoeller'sche Koolzuuren Zuurstofwerken w Berlinie G.m.b.H. Wrocław-Duszniki.	Wytwórnia kwasu węglowego produkcja i sprzedaż butli	
3.	C.G. Rommenhoeller w Bytomiu	Przelewnia kwasu węglowego	
4.	„Rommenhoeller G.m.b.H. Kohlensäure — Werke, Gdańsk	Wytwórnia kwasu węglowego	
5.	Fabryka Kwasu Węglowego C.G. Rommenhoeller, Sp. z o.o. w Rybniku.	Produkcja kwasu węglowego	

Przewodniczący Głównej Komisji dla spraw upaństwowienia przedsiębiorstw
(Prof. Dr L. Kurowski)

475.
ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 3 grudnia 1947 r. Nr SPoż. II-1/1436/47.

o wprowadzeniu w życie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31. 10. 1938 r. o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 590).

Na podstawie art. 108 pkt. 1 a — rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej — w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 25. VIII 1936 r. Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 i § 7 liczba 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31. 10. 1938 r. o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 590) — zarządzam co następuje:

Przedrukowane niżej rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31. 10. 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, oraz Przemysłu i Handlu o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 590), obowiązujące dotychczas na obszarze miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych ziem dawnych, w 14 dni od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim wchodzi w życie na pozostałym obszarze Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Wojewoda:
w/z (—) płk. J. Ziętek, wicewojewoda

Załącznik do Rozporządzenia Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 3 grudnia 1947 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 października 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach.

(Dz. U. R. P. z dnia 16 listopada 1938 Nr 87, poz. 590).

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia niniejszego podlegają wszelkie budynki mieszkalne przeznaczone do użytku publicznego, mieszczące zakłady użyteczności publicznej, oraz budynki mieszczące lokale urzędowe, biurowe, przemysłowe, handlowe, składy itp.

§ 2. Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkania częściach strychów budynków wymienionych w § 1 jakichkolwiek materiałów łatwopalnych, a w szczególności: słomy, trawy morskiej, drzewa, wełny drzewnej, wiórów drzewnych, papieru, szmat, olejów mineralnych, celuloidu itp. oraz przedmiotów wykonanych w całości lub w przeważającej części z takich materiałów.

§ 3. Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1 jakichkolwiek przedmiotów w sposób utrudniający przejazd lub przejście.

§ 4. Wszelkie przedmioty, znajdujące się na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1, powinny być tak przechowywane, aby mogły być niezwłocznie usunięte z tych pomieszczeń do innych części budynku.

§ 5. Obowiązek przestrzegania przepisów §§ 2, 3 i 4 ciąży:

1) jeśli chodzi o pomieszczenia, których używanie związane jest z jednym mieszkaniem — na głównym lokatorze tego mieszkania,

2) we wszystkich innych wypadkach — na właścicielu budynku lub osobie zarządzającej budynkiem, jeśli właściciel osobiście tego zarządu nie sprawuje.

§ 6. Przepisy § 2 nie dotyczą budynków, jeśli konstrukcje dachów tych budynków są wykonane z żelazobetonu, o grubości płyty co najmniej 8 cm, lub z żelaza pokryte płytami o tej samej wytrzymałości na przebicie, a strony tych budynków są wykonane w całości z materiałów ogniotrwałych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie:

1) na obszarze miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych w 14 dni po ogłoszeniu,

2) na obszarze pozostałych miejscowości w 14 dni po wydaniu przez właściwych wojewodów odpowiednich zarządzeń.

476.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 15 grudnia 1947 r. Nr 39/47 — O. Org. 5/60/47.

w sprawie likwidacji Inspektoratu Szkód Wojennych w Urzędzie Wojewódzkim i Referatów Szkód Wojennych w Starostwach Powiatowych.

Na podstawie art. 36 ust. 2 i art. 69 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, z 1936 r. poz. 555) § 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611), § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) oraz zarządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 31 października 1947 r. okólnik Nr 81 w sprawie likwidacji inspektoratów szkód wojennych w urzędach wojewódzkich i referatów szkód wojennych w starostwach (Dz. U. Min. A. P. Nr 19, z dnia 13. 11. 1947 r.) zarządzam, co następuje:

1. znoszę istniejące dotychczas: Wojewódzki Inspektorat Szkód Wojennych w Urzędzie Wojewódzkim Śląsko-Dąbrowskim oraz referaty szkód wojennych w starostwach powiatowych.

2. Materiały i akta zlikwidowanego Wojewódzkiego Inspektoratu Szkód Wojennych należy w stanie uporządkowanym przekazać Wydziałowi Administracyjno-Prawnemu w Urzędzie Wojewódzkim, a materiały i akta referatów szkód wojennych w starostwach — referatom administracyjno-prawnym, które obejmują pieczę nad tymi aktami i dalsze załatwianie spraw odszkodowań wojennych.

3. Akcję rejestracyjną szkód wojennych uważać należy za zasadniczo ukończoną z dniem 31 marca 1947 r. Nadal przyjmować należy jedynie zgłoszenia szkód wojennych od osób, które po tym terminie wróciły do Polski w ramach repatriacji, o ile podczas pobytu za granicą nie zgłosiły już one strat wojennych za pośrednictwem placówek konsularnych.

Do przyjmowania wniosków od tej kategorii osób wyznaczyć należy w Starostwach jednego z urzędników referatu administracyjno-prawnego, któremu też należy powierzyć opiekę nad całością akt i materiałów odnoszących się do rejestracji szkód wojennych.

4. Sprawy personalne wynikające z niniejszego zarządzenia ureguluje Oddział Personalny.

Personel referatów szkód wojennych w starostwach zatrudnią Starostowie w innych referatach zależnie od potrzeb miejscowych.

5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie.

Wojewoda
(—) Gen. Dyw. A. Zawadzki

477.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO - DĄBROWSKIEGO

z dnia 16 grudnia 1947 r. Nr 38/47 O. Org. 5/42

w sprawie organizacji Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego.

Na podstawie art. 36 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80 z 1936 r. poz. 555), § 37 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611), zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 października 1947 r. o zakresie działania i podziale na oddziały wydziałów komunikacyjnych w urzędach wojewódzkich (Dz. U. Min. Kom. Nr 10, poz. 192) oraz zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1947 r., w sprawie utworzenia oddziałów Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (Dz. U. Min. Kom. Nr 10, poz. 207) włączam w skład Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego Oddział Państwowego Instytutu Hydrologi-

czno-Meteorologicznego i ustalam organizację wewnętrzną Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego, jak następuje:

1. **Wydział Komunikacyjny** (znak K) załatwia sprawy budowy i utrzymania dróg publicznych, sprawy budowy i utrzymania mostów, sprawy służby drogowej, sprawy nadzoru nad gospodarką drogową związków samorządowych, sprawy związane z administracją i gospodarką pojazdami mechanicznymi, sprawy ruchu drogowego i zarobkowego przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznymi, oraz wszelkie inne sprawy związane z zagadnieniem komunikacji samochodowej, sprawy turystyczne i krajoznawcze, sprawy lotnictwa cywilnego oraz sprawy Oddziału Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego.

Wydział Komunikacyjny dzieli się na 7 Oddziałów:

I. Oddział Ogólny (znak K-Og);
II. Oddział Budowy i Utrzymania Dróg (zn. K-D);
III. Oddział Budowy i Utrzymania Mostów (znak K-M);
IV. Oddział Przewozów i Gospodarki Samochodowej (znak K-S);
V. Oddział Ruchu Drogowego (znak K-R);
VI. Oddział Lotnictwa Cywilnego (znak K-L);
VII. Oddział Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (znak K-HM);

I. **Oddział Ogólny** (znak K-Og) obejmuje: sprawy ogólno-administracyjne, organizacyjne i inne nie wchodzące w zakres działania innych oddziałów, sprawy osobowe, gospodarcze (intendentura, zaopatrzenie pracowników, gospodarka środkami lokomocji Wydziału), budżetowo-rachunkowe i kancelaryjne wynikające z potrzeb Wydziału i ze współdziałania w tym zakresie z Wydziałami: Ogólnym, (Oddziały Organizacyjny i Personalny) i Budżetowo-Gospodarczym, sprawy kontroli zużycia kredytów przez urzędy I instancji i instytucje subwencjonowane, sprawdzanie pod względem formalnym rachunków i wydatków Wydziału i urzędów I instancji, opracowywanie zarządzeń wspólnych dla kilku oddziałów, sprawy ewidencji gruntów drogowych i wywłaszczeń gruntów na cele drogowe, sprawy służby drogowej, sprawy norm płacy robocizny i umów zbiorowych, sprawy spółek drogowych, sprawy nadzoru nad gospodarką drogową związków samorządowych ze stanowiska oddziału, sprawy subwencji dla tych związków, sprawy statystyczno- sprawozdawcze w zakresie potrzeb Wydziału, sprawy doszkalania personelu, sprawy inspekcji terenowej.

Do zakresu działania Oddziału Ogólnego należy także zagadnienie turystyki, które obejmuje następujące sprawy: opracowywanie danych do preliminarzy budżetowych i inwestycyjnych, opiniowanie wniosków stowarzyszeń o subwencje na inwestycje i wydawnictwa oraz kontrola celowego wykorzystania przez otrzymujących subwencje przydzielonych kredytów, organizowanie turystyki w terenie, zbieranie i udzielanie informacji o osobliwościach terenu, szlakach turystycznych, przemyśle turystycznym i przemyśle gospodnio-hotelarskim, współpraca z instytucjami państwowymi, z organizacjami społecznymi, ze związkami zawodowymi, towarzystwami turystycznymi itp. w zakresie propagandy i rozwoju turystyki oraz prowadzenie biblioteki turystycznej i archiwum fotografii.

Referat załatwiający sprawy turystyczne podlega pod względem fachowym bezpośrednio Naczelnikowi Wydziału.

II. **Oddział Budowy i Utrzymania Dróg** (znak K-D) obejmuje: sprawy projektowania i kosztorysowania lub zatwierdzania projektów budowy i utrzymania dróg, sprawy planowania sieci dróg oraz węzłów drogowych, sprawy pomiarów ruchu i grubości nawierzchni drogowej sprawy budowy i remontu budynków drogowych, sprawy planów i programów robót drogowych oraz zadrzewienia, sprawy norm i warunków technicznych dla materiałów, maszyn i narzędzi drogowych, sprawy zaopatrzenia i produkcji materiałów drogowych oraz zakupu maszyn i narzędzi drogowych, sprawy znaków drogowych i urządzeń obcych na drogach, sprawy przerw i ograniczeń ruchu, sprawy akcji przeciwśnieżnej, sprawy wynikające z ustawy o przepisach porządkowych na drogach, udzielanie opinii w sprawach drogowych, sprawy map drogowych oraz ewidencji i klasyfikacji dróg, wykonywanie kreśleń dla potrzeb oddziału, sprawy przeprowadzania przetargów i zawierania umów na roboty drogowe i nadzór nad wykonaniem tych robót, sprawy rozdziału i gospodarki kredytami przydzielonymi na cele budowy i utrzymanie dróg, sprawy dotacji na budowę i utrzymanie dróg samorządowych, sprawdzanie pod względem rzeczowym rachunków i wydatków na budowę i utrzymanie dróg, sprawy sprawozdawcze, nadzór pod względem technicznym nad gospodarką drogową związków samorządowych oraz sprawy organizacji i wykorzystania świadczeń drogowych w naturze (szarwark).

III. **Oddział Budowy i Utrzymania Mostów** (znak K-M) obejmuje: sprawy projektowania lub zatwierdzania projektów budowy i utrzymania mostów), sprawy programów i kosztorysów budowy i utrzymania mostów, sprawy ewidencji i klasyfikacji mostów i przepustów, akcja przeciwlodowa i przeciwpowodziowa, sprawy norm i warunków techniczn. dla mater., maszyn i narzędzi do budowy i utrzymania mostów, sprawy zakupu materiałów, maszyn i narzędzi do budowy i utrzymania mostów, sprawy rozdziału i gospodarki kredytami przydzielonymi na cele budowy i utrzymania mostów, sprawy przeprowadzania przetargów i zawierania umów na roboty mostowe i nadzór nad wykonaniem tych robót, sprawdzanie pod względem rzeczowym rachunków z wydatków na budowę i utrzymanie mostów, sprawy sprawozdawcze, nadzór techniczny nad gospodarką mostową związków samorządowych oraz wykonywanie kreśleń dla potrzeb Oddziału.

IV. **Oddział Przewozów i Gospodarki Samochodowej** (znak K-S) obejmuje: sprawy koncesji na przewozy pojazdami mechanicznymi i udzielania koncesji w zakresie ustalonym w odnośnych przepisach, opiniowanie wniosków w sprawach koncesji, nadzór nad wydawaniem potwierdzeń zgłoszenia przewozów przez urzędy I instancji, nadzór nad przewozowymi przedsiębiorstwami samochodowymi, statystyka przewozów, nadzór nad taborem samochodowym na terenie województwa i masowymi akcjami przewozowymi, sprawy gospodarki państwowym taborem samochodowym, opinie w sprawie rozmieszczenia i przelotności warsztatów naprawczych, sprawy stacji obsługi oraz inne sprawy z zakresu przewozów samochodowych i eksploatacji pojazdów mechanicznych.

V. **Oddział Ruchu Drogowego** (znak K-R) obejmuje: sprawy ewidencji i rejestracji pojazdów mechanicznych, badania techniczne pojazdów mechanicznych, prowadzenie statystyki pojazdów mechanicznych, sprawy szkolnictwa motoryzacyjnego i egzaminowania kandydatów na kierowców pojazdów mechanicznych, sprawy wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, prowadzenie statystyki kierowców, nadzór nad kierowcami, współpraca w zakresie walki z pijaństwem wśród kierowców, nadzór i kontrola ruchu drogowego, współpraca w sprawie ustawiania znaków drogowych, popularyzacja zasad prawidłowego ruchu drogowego i inne sprawy związane z ruchem drogowym, sprawy zezwoleń na zawody samochodowe, sprawy wymiaru i poboru opłat oraz przekazywanie wpływu na państwowy fundusz drogowy, współpraca ze stowarzyszeniami zajmującymi się motoryzacją, sprawy ruchu niemotorowego (ruch rowerowy, konny i pieszy).

VI. **Oddział Lotnictwa Cywilnego** (znak K-L) obejmuje: sprawy nadzoru nad wszelkimi placówkami lotnictwa cywilnego, sprawy wynikające ze współpracy z Ligą Lotniczą, z Aeroklubem R. P. i innymi placówkami społecznymi, sprawy subwencjonowania instytucji społecznych w zakresie rozwoju sportu lotniczego, sprawy inspekcji lotnisk i urządzeń pomocniczych.

statków powietrznych itp., sprawy zezwoleń na zakładanie lotnisk oraz opiniowanie podań o zezwolenia na urządzanie publicznych lotów pokazowych.

VII. **Oddział Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego** (znak K-HM) prowadzi planowe i systematyczne badania hydrologiczno-meteorologiczne oraz kieruje i administruje bezpośrednio siecią stacji hydrologicznych i meteorologicznych na obszarze województwa Śląsko-Dąbrowskiego bez górnej Wisły i jej prawobrzeżnych dopływów oraz w obszarze górnej Nysy kłodzkiej (powiat kłodzki i część powiatu ząbkowickiego) województwa wrocławskiego. Ponadto Oddziałowi podlega pod względem organizacyjnym i fachowym Okręgowa Stacja Hydrologiczna Główna z siedzibą w Łodzi, która administruje bezpośrednio siecią stacji hydrologicznych i meteorologicznych na obszarze województw łódzkiego i kieleckiego.

Zakres działania Oddziału obejmuje w szczególności następujące tereny: lewobrzeżne dorzecze Wisły od ujścia Pszczynki (włącznie) do Przemszy (włącznie) oraz od ujścia Nidzicy (włącznie) do ujścia Radomki (włącznie), dorzecze Pilicy od źródeł do ujścia Rawki (włącznie), dorzecze Warty od źródeł do wodowskazu w Kole (włącznie), dorzecze Prosny od źródeł po Kalisz oraz dorzecze Odry od granicy Państwa do wodowskazu w Brzegu (wyłącznie).

Oddział podlega pod względem fachowym bezpośrednio Państwowemu Instytutowi Hydrologiczno-Meteorologicznemu.

2. Sprawy personalne wynikające z niniejszego zarządzenia ureguluje Oddział Personalny.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy regulujące organizację wewnętrzną Wydziału Komunikacyjnego.

Wojewoda:
(—) Gen. Dyw. A. Zawadzki

478.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr SA. 13. b/13/47 Katowice, dnia 15 12. 1947 r.

Ob. Ob.
Prezydenci miast (wszyscy)

Likwidacja referatów szkód wojennych przy Zarządach Miejskich.

Ministerstwo Administracji Publicznej okólnikiem Nr 81 z dnia 31. 10. 1947 r. zarządziło likwidację Inspektoratów Szkód Wojennych przy Urzędach Wojewódzkich z dniem 30 listopada 1947 r. W związku z tym zarządzam również likwidację referatów szkód wojennych przy zarządach miejskich z dniem 15. 12. 1947 r.

Wszelkie materiały odnoszące się do rejestracji szkód wojennych a w szczególności wnioski rejestracyjne, kartoteki i zestawienia statystyczne winny być w stanie należycie uporządkowanym przechowywane nadal w zarządach miejskich. Materiały te bowiem do czasu zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami są ciągle aktualne i stanowią ważny przyczynek do ewentl. opracowania historii II wojny światowej, lub innych zagadnień z wojną tą związanych.

Akcję rejestracyjną szkód wojennych należy uważać za zasadniczo ukończoną z dniem 31 marca 1947 r. Nadal przyjmować należy jedynie zgłoszenia szkód wojennych od osób, które po tym terminie wróciły do Polski w ramach repatriacji, o ile podczas pobytu zagranicą nie zgłosiły one strat wojennych za pośrednictwem placówek konsularnych.

Do przyjmowania wniosków od tej kategorii osób wyznaczyć należy w zarządach miejskich jednego z urzędników z poza likwidującej się komórki szkód wojennych, któremu też należy powierzyć pieczę nad całością akt i materiałów w tej sprawie.

Wojewoda:
(—) Gen. Dyw. A. Zawadzki

479.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBR.
z dnia 20. XI. 1947 r.
w sprawie zatwierdzenia opłat dziennych w szpitalach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło na zasadzie art. 35 ustawy o zakładach leczniczych z dnia 16 lipca 1937 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 16, poz. 36) oraz art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) Uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a w szczególności:

1) Szpital Powiatowy w Piekarach Śląskich:

Opłata dzienna w klasie III — 200 złotych — w klasie II — 300 zł za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

Za chorych chirurgicznych podwyższa się opłatę o 20% stawki dziennej.

2) Szpital św. Elżbiety w Katowicach:

Opłata dzienna od dnia 1. XI. 1947 r. w następującej wysokości: w klasie III — 300.— zł, — w klasie II — 400.— zł, — w klasie I — 500.— zł — za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

Za leczenie chorych chirurgicznych podwyższa się opłatę o 20% stawki dziennej.

3) Szpital św. Jadwigi w Chorzowie:

Opłata dzienna od dnia 1. X. 1947 r. w następującej wysokości: w klasie III — 350.— zł, — w klasie II — 450.— zł, — za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

Za chorych chirurgicznych podwyższa się opłatę o 20% stawki dziennej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
Dr F. Presser-Turski, Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 20. XI. 1947 r.
w sprawie zatwierdzenia opłat dziennych w szpitalach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zatwierdziło po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) uchwałę Wydziału Wojewódzkiego w sprawie opłat dziennych w szpitalach, a w szczególności:

1) Szpital św. Wojciecha w Opolu:

Opłata dzienna od dnia 1. X. 1947 r. w następującej wysokości: w klasie III — 380.— zł. — w klasie II — 450.— zł. — w klasie I — 550.— zł — za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych. Za chorych chirurgicznych podwyższa się opłatę o 20% stawki dziennej.

2) Zakład Leczniczy P. C. K. chorób oczu i uszu w Gliwicach:

Opłata dzienna na oddziale wewnętrznym — 300.— złotych,

Opłata dzienna na oddziale chirurgicznym — 360.— złotych — za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

3) Szpital Miejski w Głogówku:

Opłata dzienna od dnia 1. IX. 1947 r. w następującej wysokości: w klasie III — 250.— zł. — w klasie II, — 350.— zł, — za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych. Za leczenie chorych chirurgicznych podwyższa się opłatę o 20% stawki dziennej.

4) Szpital Miejski dla dzieci w Bytomiu:

4) Opłata dzienna od dnia 1. IX. 1947 r. w następującej wysokości:

250.— zł na oddziale wewnętrznym — 300.— zł, na

oddziale chirurgicznym — za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

5) Szpital N. M. Panny — Pokój pow. Opole:

Opłata dzienna od dnia 1. IX. 1947 r. — w następującej wysokości: 250.— zł dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych.

Za leczenie chorych chirurgicznych podwyższa się opłatę o 20% stawki dziennej.

6) Szpital św. Franciszka Siółkowice pow. Opole:

Opłata dzienna od dnia 1. IX. 1947 r. w następującej wysokości: 200.— złotych dziennie za leczenie i utrzymanie chorych ubezpieczonych, samopłacących i innych. Za chorych chirurgicznych podwyższa się opłatę o 20% stawki dziennej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 14-tu od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
Dr F. Presser-Turski, Naczelnik Wydziału.

480.
OGŁOSZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO BĘDZIŃSKIEGO

z dnia 9. X. 1947 r.

o wszczęciu postępowania w sprawie podziału wspólnot gruntowych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 4. maja 1938 r. o uporządkowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U.R.P. Nr 33, poz. 290) Starosta Pow. Będziński podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek zainteresowanych posiadaczy gruntów niepodzielonych we wsi Łagisza, zostaje wdrożone postępowanie (art. 22) w przedmiocie podziału wspólnych gruntów (pastwiska), zapisanych w tabeli likwidacyjnej wsi Łagisza, gm. Łagisza, pow. będzińskiego pod Nr. 86.

Wobec powyższego osoby wymienione w art. 17 ustęp (2) pkt. 2 i 3 w/w ustawy, oraz osoby, które roszczą prawa do gruntów wspólnych z tytułu użytkowania tych gruntów przez 20 lat, powinny w ciągu 30-tu dni od dokonania ogłoszenia o wszczęciu postępowania zgłosić swe roszczenia pod rygorem nieuwzględnienia ich praw w postępowaniu.

Dokumenty odnośnie prawa do gruntów wspólnych (art. 31), a z braku dokumentów, zeznania stron i świadków winny być składane w powyżej oznaczonym terminie w Starostwie Powiatowym Będzińskim w dniach i godzinach urzędowych.

Starosta Powiatowy:
(—) Inż. Dziunikowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZETARG NIEOGRANICZONY.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski — Wydział Aprowizacji w Katowicach, ul. Jagiellońska, ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na wykonanie:

kart zaopatrzenia na miesiąc marzec i dalsze miesiące 1948 r.

11 zmian kategorii, tekstu i koloru tła, 24 zmian nazw grup zawodowych, z kolorowym tłem i czarnym nadrukiem, z numeracją w trzecim kolorze—odrębną dla każdej grupy zawodowej, druk jednostronny, z krojeniem, pakowaniem po 500 sztuk w/g numeracji pod banderolą, paczkowaniem po 5.000 sztuk według numeracji kategorii i grup zawodowych.

Wykonanie prac techniką fotooffsetową lub offsetową, względnie platową (płyty cynkograficzne, głęboko trawione), lub techniką typo-graficzną, z zastrzeżeniem comiesięcznej zmiany rysunku i koloru tła. Projekt i wykonanie klisz należy do obowiązku Zakładów Graficznych — Drukarni.

Formaty kart zaopatrzenia:

Z papieru formatu 61×86 cm

54%	nakładu o formacie	1/32	ark.
28%	„ „ „	1/28	„
18%	„ „ „	1/24	„

Papier na karty zaopatrzenia dostarczy Urząd Wojewódzki w formacie 61×86 cm.

Termin wykonania każdej z prac. — 14 dni loco Katowice od daty otrzymania zamówienia, wzorów druku i papieru.

W ofertach należy podać ceny jednostkowe z uwzględnieniem nakładów miesięcznych w granicach:

format 1/24 = 252.000 sztuk
„ 1/28 = 395.000 „
„ 1/32 = 725.000 „

Urząd Wojewódzki zaznacza, że w umowach które zostaną zawarte na wyżej wymienione prace, zastrzeże sobie prawo zmiany formatu i rodzajów kart przed rozpoczęciem druku.

Oferty (w cenach jednostkowych) na całość lub części prac, w kopertach bez znaku firmowego, nieprzejrzystych, zapieczętowanych, zaopatrzonych napisem „oferta przetargowa na wykonanie kart zaopatrzenia" — należy składać w kancelarii Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego, Katowice, ul. Jagiellońska, pokój Nr 416, *w terminie do dnia 16 stycznia 1948 r., godz. 10-ta rano.* W tymże dniu nastąpi otwarcie ofert o godz. 11-tej. Do ofert należy dołączyć: a) uwierzytelniony odpis świadectwa przemysłowego, b) odpis rejestru handlowego, c) kwit dowodu wpłaty wadium do Kasy Skarbowej 1 Urzędu Skarbowego w Katowicach, w wysokości 2% ceny ofertowej.

Zgłoszone oferty muszą być ważne do dn. 30 stycznia 1948 r. W ofertach należy wskazać sposób i wysokość zaofiarowanego zabezpieczenia, mającego zapewnić wykonanie powierzonych robót.

Składanie ofert, wycofanie względnie ich zmiana — są dopuszczalne w terminie do dnia 15 stycznia 1948 r. włącznie.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na cenę oferowaną, całkowite lub częściowe zrealizowanie przetargu, oraz ewentualne unieważnienie przetargu bez podania przyczyny oraz bez ponoszenia jakichkolwiek odszkodowań.

(—) Mgr. Garczorz H., Naczelnik Wydziału.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, na nazwisko Zaremba-Kuroczko Ludwik — Grodków. 442

Unieważnia się zgubione zaświadczenie obywatelstwa polskiego Nr 1540, wystawione przez Starostwo Powiatowe Oleskie, oraz książeczkę tożsamości konia Nr 243, na nazwisko Meryk Maciej, zamieszkały w Ligocie, pow. Olesno. 447

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 3001, wystawiony przez Zarząd Gminy Wyry, na nazwisko Bromboszcz Aleksander w Wyrach, pow. Pszczyna. 474

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia, wystawiony przez Zarząd Gminy Wyry, na nazwisko Bromboszcz Józef w Wyrach, pow. Pszczyna. 475

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr 4866/1, wystawioną przez Okręgową Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach na nazwisko Sieniawski Stanisław oraz Nr 4866/2 na nazwisko Sieniawska Wiktoria. 476

Unieważnia się zagubione papiery samochodu osobowego marki „Opel" Nr rej. A-72495, wystawione przez Państwowy Urząd Samochodowy w Katowicach dla Pocztowej Kasy Oszczędności w Katowicach. 477

Unieważnia się zagubioną legitymację Nr 389/2. wystawioną przez Okręgową Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach na nazwisko Barcz Janina, Katowice, Sobieskiego 4. 478

Unieważnia się zgubione prawo jazdy Nr 13263, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, legitymację służbową Nr 36, wystawioną przez P.C.K. Okręg Śląsko-Dąbrowski, dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Gminny Ornontowice, zaświadczenie z R.K.U. — Pszczyna, deklarację wierności wystawioną przez Starostwo Powiatowe Pszczyna, oraz inne dokumenty na nazwisko Michla Roman — Ornontowice, ul. Orzeska 34. 479

Unieważnia się skradzione tymczasowo zaświadczenie obywatelstwa polskiego Nr 14301, wystawione przez Starostwo Powiatowe Oleskie, na nazwisko Lukosik Paulina — Borki-Małe. 485

Unieważnia się zgubiony tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 1707, wystawiony przez Zarząd Gminy Haźlach, na nazwisko Cienciała Wilhelm — Haźlach 28 pow. Cieszyn. 486

Unieważnia się skradzione dokumenty: legitymacja służbowa Nr U-27, legitymacja Ubezpieczalni Społecznej Nr 61063, wystawione przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, oraz zaświadczenie kolejowe Nr 229586, na nazwisko Urbanek Gertruda zamieszkała w Brzezince, ul. Sokoła 61. 487

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 16/3, wystawioną przez Starostwo Powiatowe w Katowicach, na nazwisko Kontny Florian — Makoszowy, 3-go Maja 38. 480

Unieważnia się skradzioną książeczkę inwalidzką, wystawioną przez P.K.U. Bielsk-Podlaski Województwo Białostockie, na nazwisko Fijałkowski Jan — Będzin, Modrzejowska 61/6. 481

Unieważnia się zgubioną książeczkę oszczędnościową Nr 21263 Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu katowickiego, na nazwisko Robota Franciszek — Gierałtowice, ul. Ks. Roboty 51. 482

Unieważnia się kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Siss" Nr C-69659, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Państwową Przetwórnię Mięsa Nr 71 w Bytomiu. 483

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną samochodu marki „Ford AA" Nr rejestr. C-67157, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego w Rudzie Śląskiej. 484

Unieważnia się skradzione dokumenty: książeczkę wojskową, legitymację pracy, potwierdzenie zameldowania, legitymację związków zawodowych, legitymację Filmu Polskiego, zwolnienie z wojska wystawione przez R.K.U. Lublin — Miasto, akt ślubu, metrykę urodzenia na nazwisko Sobczyński Zbigniew, zam. w Katowicach ul. Gliwicka 6 m. 6. P.A.P. — K.3..

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr D-34, wystawioną przez Magistrat Katowice oraz inne dokumenty na nazwisko Dragon Roman, Katowice, ul. Katowicka 35a. 413

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki „D. K. W." Nr rejestr. 68936, wystawioną przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Katowicach na Tygodnik „Sport" 488

Unieważnia się zgubioną książeczkę inwalidzką Nr 265, wystawioną przez Obwodowy Urząd Inwalidzki w Katowicach na nazwisko Kowalski Stanisław — Będzin. 489

Unieważnia się zgubione zaświadczenie rejestracyjne wystawione przez R.K.U. — Kielce, na nazwisko Ptak Julian, Katowice, Karasińskiego 13. 490

Unieważnia się skradzioną pieczęć urzędową, okrągłą, z godłem państwowym i napisem w otoku „Publiczna Średnia Szkoła Zawodowa w Gliwicach". 492

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Nr 2017, wystawiony przez Zarząd Gminy w Istebnie, na nazwisko Kawulok Jakób — Istebna 135. 493

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr 1/N. wystawioną przez Wydział Powiatowy — Rybnik, na nazwisko Nowak Emil, Baranowice, p. Rybnik 494

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną samochodu marki „Simca Fiat" Nr rejestr. A-60013, nr silnika 834822, nr podwozia 833101, wystawiona przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, dla Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego — Dział Rolnictwa i Reform Rolnych w Katowicach. 495

Unieważnia się zgubione czerwone prawo jazdy, wystawione przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski Wydział Komunikacji, na nazwisko Olech Andrzej — Katowice, Królowej Jadwigi 8 m. 17. 496

Unieważnia się zgubione prawo jazdy (zielone) wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na nazwisko Nieszyto Franciszek — Nowy Bieruń, Warszawska 43. 497

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną motocykla marki „N.S.U." Nr rejestr. M-73127, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na Ministerstwo Opieki Społecznej w Warszawie. 498

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia, wystawiony przez Zarząd Gminny w Boguszowicach, p. Rybnik, na nazw. Baron Agnieszka, Suszec 14. 499

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr K-38a, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach oraz zaświadczenie z R.K.U. — Katowice, na nazwisko Kulawiak Walenty — Podlesie 4, pow. Nysa. 500

Unieważnia się zgubione zaświadczenie rejestracji z R. K. U. — Katowice, na nazwisko Rak Karol, Siemianowice. 502

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, na nazw. Istel Tomasz, Mysłowice. 504

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red. pok. ... tel. 120 i 374. Adm. pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Białowski.*

PRENUMERATA roczna 1200.— zł. Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 600.— zł w miesiącach styczniu i lipcu. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 10.— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.
Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. Cena 50.— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54. R—3000